

“พระไทยหวัดได้หมวก!” ทวี อธิบดีกรมบัญชีตึกใจกับรัฐมนตรีคลัง

อดีตนายกรัษฎาให้ร้ายเลียด
เกี่ยวกับความเปิ่นมากรมล้าสนา

ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๓๕๑๕ วันจันทร์ที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๔๕๐ ราคา 1 บาท

อดีตนายกรัษฎาให้ร้ายเลียดเกี่ยวกับความเปิ่นมากรมล้าสนา... (Text continues with details of the article about the former minister's criticism of the government's financial management.)

และเจ้าจอมมาว่า เมื่อวัน ๒๒ เดือน... (Text continues with the narrative of the story, mentioning a meeting and a discussion about the government's actions.)

เมื่อผู้สื่อข่าวได้รับตอบว่าอ่านแล้ว จึงถามต่อไปว่ามีความเห็นอย่างไร... (Text continues with the reporter's questions and the subject's responses.)

อดีตนายกรัษฎาให้ร้ายเลียดเกี่ยวกับความเปิ่นมากรมล้าสนา... (Text continues with the subject's explanation of the government's financial situation and the impact on the public.)

อดีตนายกรัษฎาให้ร้ายเลียดเกี่ยวกับความเปิ่นมากรมล้าสนา... (Text continues with the subject's further commentary on the government's policies.)

แต่อย่างไรก็ดี เรื่องพระนี้ได้ออกให้เข้ามา... (Text concludes the article with a final statement about the public's reaction and the government's response.)

เจรชาออกเงินแสนสร้างเทศบาลแก่งคอย

เมื่อ ๑.๕ กก. เท่านั้น คงจะต้องประจักษ์กับที่ละเม็ด

ว่าลวงอำนาจย้ายข้าราชการ เมื่อตอวากซ์ดักไปชักกันมา

กระทรวงคลังยังอีก... (Text continues with the article about the alleged manipulation of government officials and the impact on the public.)

อังกฤษกับพะม่า ตกลงกันได้แล้ว

วิทยุวิทยุ ๒๖ มก. มีข่าวว่าการเจรจาระหว่าง... (Text continues with the news about the agreement between Britain and Burma.)

คำนี้จะให้พระได้หมวก... (Text continues with the subject's further commentary on the government's actions.)

และเจ้าจอมมาว่า... (Text continues with the subject's further commentary on the government's actions.)

มหาดไทยอนุมัติให้สร้างขึ้นใหม่

เนื่องจากในระหว่าง... (Text continues with the article about the approval of new construction projects by the Ministry of the Interior.)

ภาพข้างบนนี้คือกระทรวงอุตสาหกรรม เดิมเป็นวังกรมหลวงราชบุรีดิเรกฤทธิ์ แล้วตกเป็นสมบัติของทางโรงเรียนซึ่งมีพระนางไฉ่ตั้งตัวกรงอยู่ในสมัยหนึ่ง แต่บัดนี้ทำนองแล้งเสียแล้ว เป็นตัวอย่างของความไม่เที่ยงซึ่งมีอยู่ในโลกนี้มากหลาย

รัฐบาลตั้งสร้างสแตมป์จากลอนดอน

ปลอมสแตมป์ได้ดีกว่าของรัฐบาล

ได้ทราบข่าวจากวงการ... (Text continues with the article about the government's decision to issue stamps from London and the warning against counterfeit stamps.)

สำหรับราคา... (Text continues with the article about the prices of stamps and the impact on the public.)

สาทสกรณ

ไ ก ย ป. ณ น ก ร

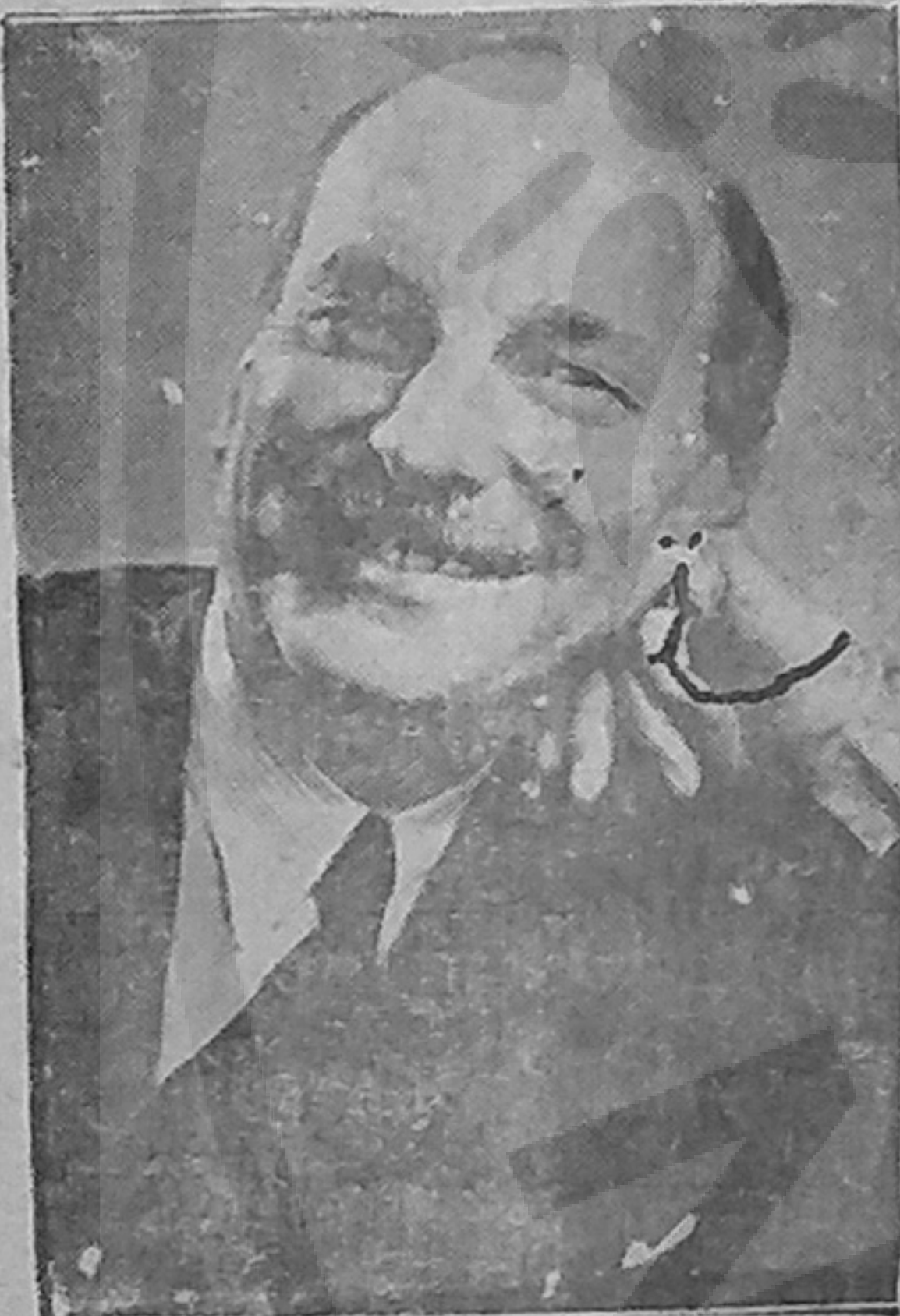
ชีวิตนอกโรงเรียน

ชูชัย พระบรรคไชย

เมื่อนายกรัฐมนตรีของอังกฤษประกาศในรัฐสภาว่า จะเชิญผู้แทนของพม่ามาประชุมเพื่อเจรจาปัญหาเอกราช นายวินสตันเชอร์ชิลล์ได้คุกคามคำประกาศดังกล่าวอย่างรุนแรง และในท่อนหนึ่งได้กล่าวว่า “ความเสื่อมและความพินาศของสหราชอาณาจักรอังกฤษกำลังเดินทางไปสู่จุดหมายอย่างรวดเร็วไม่แพ้เหรียญทองที่ยมมาจากสหรัฐอเมริกาเท่านั้น”

คำพูดของหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านผู้เป็นคู่แข่งที่ใกล้ชิดกัน โดยทั่วไปจะถือเอาเป็นจริงเป็นจังที่เดิวนักไม่ได้ เพราะเป็นคำพูดของนักการเมืองที่เป็นนักศิลป์ และนักประพันธ์และยิ่งกว่านั้น เมอร์เซอร์ชิลล์เป็นผู้ที่ได้ใช้เวลาแทบทั้งชีวิตในการต่อสู้เพื่อรักษารัฐธรรมนูญให้คงไว้ ก็ย่อมเป็นธรรมดาอยู่เองที่จะต้องรู้สึกเสียดยามมากกว่าผู้อื่นเมื่อได้เห็น มลายู อินเดีย และพม่ากำลังจะออกห่างจากรัฐของอังกฤษไปในระยะเวลาอันรวดเร็ว

อย่างไรก็ตาม หนังสือพิมพ์บางฉบับที่เป็นฝ่ายรัฐบาลได้ให้ความเห็นในเรื่องที่เชอร์ชิลล์คัดค้าน

นายกแอตลี

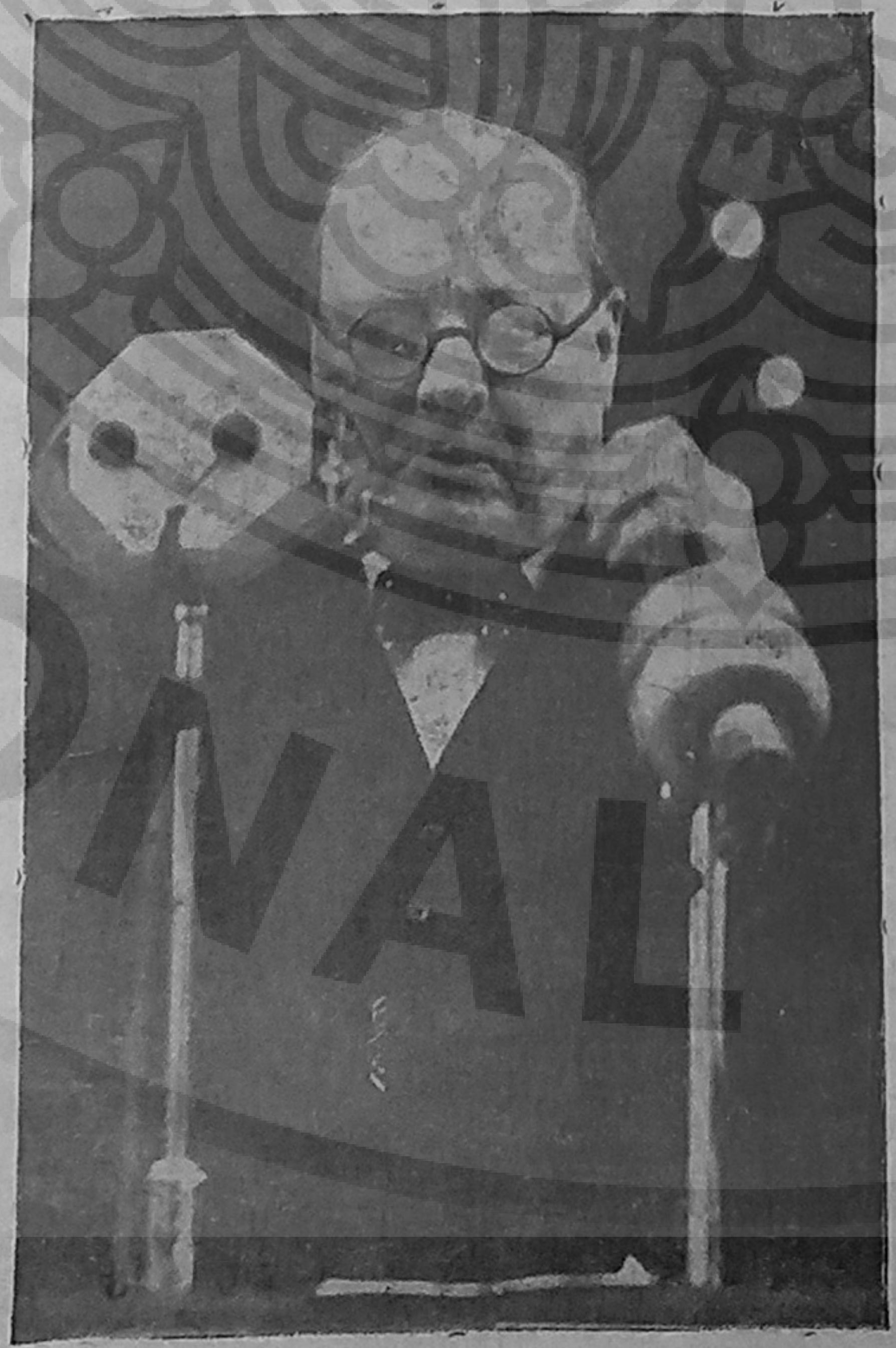
การเรียกประชุมผู้แทนของพม่าคราวนี้ว่า คนเหี้ยมทำให้นายเชอร์ชิลล์เป็นท่วงโยในเรื่องพมามากมายนัก บางทีจะเป็นเพราะว่าเมื่อปลายปี ค.ศ. ๑๙๔๕ บิดาของนายเชอร์ชิลล์นั้นเอง คือ หลอดเร็นดอล์ฟ เชอร์ชิลล์

อินเดียอย่างเด็ดขาด และได้ออกพระราชบัญญัติฉบับหนึ่งว่าด้วยการจัดระเบียบรัฐบาลพม่า และทางการได้ประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๔๗ คือก่อนหน้าที่จะเข้าทำการรุกรานเป็นเวลา ๕ ปี

ความสำคัญในพระราชบัญญัติฉบับนั้น นอกจากจะให้แยกพม่าออกจากอินเดียแล้ว ก็มีการอนุญาตให้พม่ามีสภาผู้แทนและพหุสภา และมีคณะรัฐมนตรีอันประกอบด้วยชาวพม่าทั้งสิ้น แต่ให้ชาวหลวงประเทศพม่าซึ่งอังกฤษเป็นผู้แต่งตั้ง มีอำนาจในการทหาร การต่างประเทศ และการเงิน และให้มีอำนาจพิเศษในยามที่ บ้านเมือง อยู่ในภาวะฉุกเฉินด้วย แต่เป็นเพราะหวั่นของชาวพม่าว่าการดำเนินงานตามแนวดังกล่าวยังไม่ทันจะเข้ารูป ก็พอลดอุปนิสัยของทัพเจ้าผู้แดนพม่า เมื่อตอนต้น ๆ ของปี ค.ศ. ๑๙๔๖

ผลของการรุกรานของญี่ปุ่นนั้น ในที่สุดทำให้ได้เรื่องสำคัญขึ้นสามเรื่อง คือเรื่องชาวยากจนยากแพ่ง เรื่องอาวุธยุทโธปกรณ์ที่ญี่ปุ่นตกอยู่ในมือของชาวพม่า และเรื่องความไหวคดเพื่ออิสระภาพ ปรากฏว่ามีการรุกรานเมืองเคดชนในพม่าถึง ๖-๗ พรรค ในบรรดาพรรคการเมืองเหล่านั้น พรรค

เชอร์ชิล

“จักรวรรดิอังกฤษกำลังพินาศ”

แอนดรูว์ คิงส์คีย์ของ นายอ. อองซานมี อิทธิพลมากที่สุดในการจัดตั้งคณะมนตรีบริหารประเทศพม่าเมื่อ ค.ศ. ๑๙๔๖ คือหลังจากการยอมแพ้ของญี่ปุ่นและหลังจากรัฐบาลอังกฤษได้ออก ธรรมนูญฉบับ ค.ศ. ๑๙๔๕ วางระเบียบการปกครองพม่าชั่วคราวจนแล้ว ปรากฏว่าพรรคแอนดรูว์ คิงส์คีย์ ได้ที่นั่งถึง ๖ ที่ ในจำนวนที่นั่ง ๓๓ ที่ของคณะมนตรีบริหารชั่วคราวนั้น (มีต่อหน้า ๖)

เด็กหนุ่ม มีอีกคนหนึ่งที่กำลังสร้างชื่อเสียงในวงการกีฬา มวย ค่ายขึ้นเชิงมวยแบบสากล ในระยะเวลาอันสั้น และด้วยการชกเพียงน้อยครั้ง และในครั้งหลังสุดก็ ได้ปราบ สปีกีนาวาร์โร แชมป์ชั้นแห่เกาะลูซอน ผู้หมายมีพระมาพบกับสมพงษ์ เวชสิทธิ์ แชมป์ชั้นในความหนักกึกของพม่า เราเลยก็เกี้ยว พ่ายไปอย่างสาหัสจนตกท่ามกลางประจักษ์พยาน ผลสุดท้ายนับหมื่นเมื่อสองสามวันมานี้ เด็กหนุ่มผู้นี้ก็มี โชไกร่อนนอกจาก ชูชัย พระบรรคไชย หรือคนหนึ่งก็คือ “เทพบุตรแห่งเวที” ของลูกแก้วไป

ข้าพเจ้ามีโอกาสที่ได้พบเขาพร้อมกับสุรชัย ลูกสุรินทร์ เพื่อนเกลอผู้มีความคล้ายคลึงกันหลายประการ และในท่ามกลางหัวหน้าคณะละคร ผู้จัดการ และตัวละครสัตว์นานาชาติ สำนักของละครคณะนั้น

เราเริ่มต้นคุยกันถึงเรื่องการชก ครั้งหลัง ที่สุดของเขา “คุณรู้หรือเปล่าว่ คนเขาคิดคด หัวใจในผลของการชก ในวันนี้เป็นอย่างไร” ข้าพเจ้าถาม “รับ” “แล้วคุณรู้สึกอย่างไร”

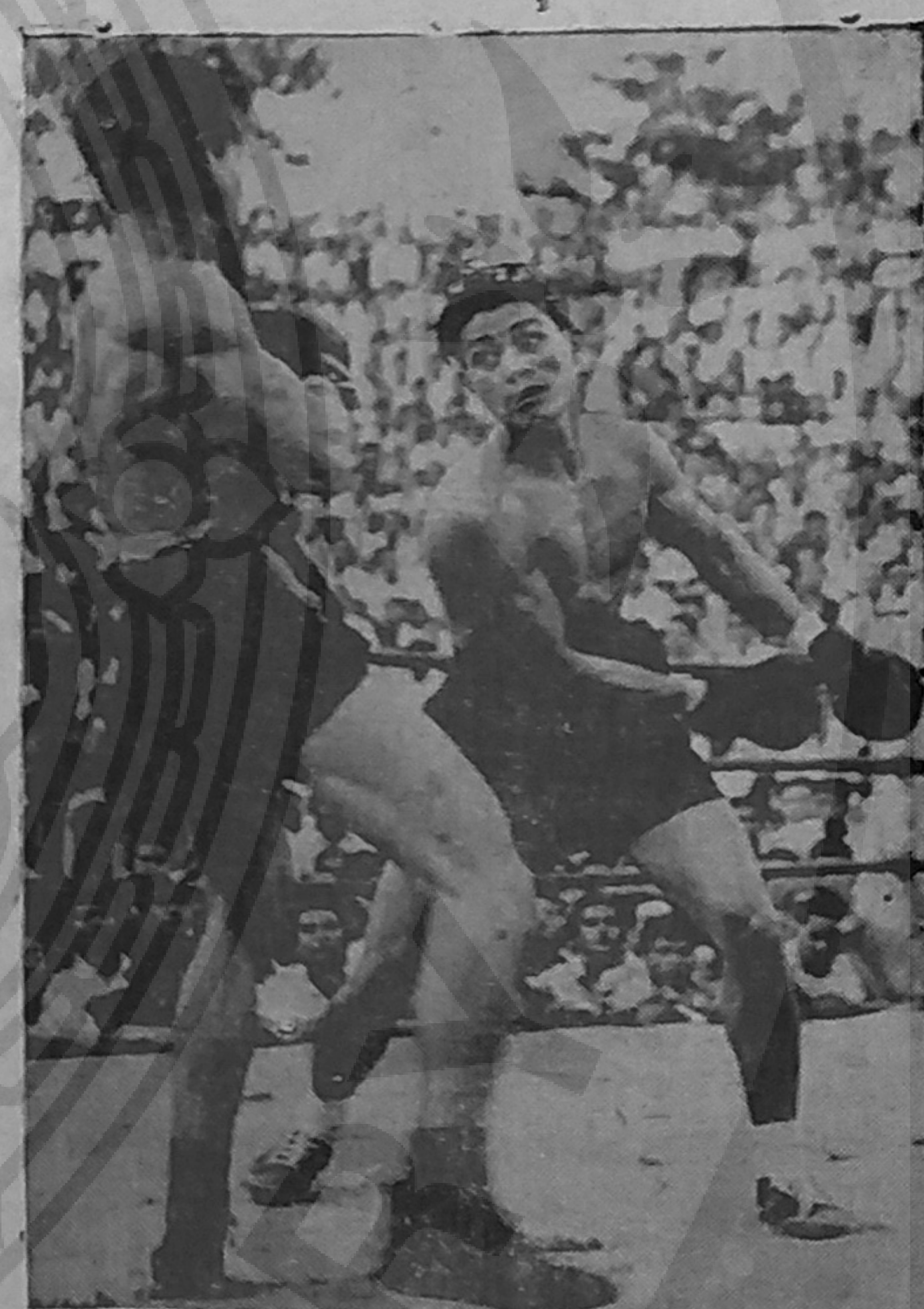
“คนพูดกัน อย่างนั้น หนังสือพิมพ์ ประโคม กัน อย่างนั้น เป็นตามธรรมดา ผมจะตั้งใจเสียบ้าง แต่ที่จริงผมไม่ทนหรือถกกับเขาไม่ได้กิน เหล็ก วันไหนมาจากไหน” เขาพูดด้วยท่าทางสงบเสียง

“ถ้าหากว่าเขาจะขอแก้ตัวแล้ว คุณพร้อมจะชกกับเขาก่อนไหม” “ผมพร้อม อยู่ เสมอ แต่ขอให้เขาผ่าน คนอื่นมาเสียก่อน”

นอกจากสปัด นาวาร์โร และผลหรือเพิกแล้ว คือ แล้วได้มาเข้า โรงเรียนพลไปเขา

ได้ใครเป็นคู่ชก “รับ” ทั้งผล และเพิก เพราะว่าผมชอบใน ทางกีฬาทุกไป และผม นาสติค ผลของการชกนั้นพ่ายการนี้ เป็นพิเศษ ดังนั้นผมไม่ได้ชนะครับ” เขาว่าพลาง หัวเราะ “คุณเรียน ถ้าเรัจหรือ” “ผมเรียน ถ้าเรัจหรือ” “แล้วคุณเรียนได้สักหน่อย” “ผมเรียน ได้ สักหน่อย” “ว่าในเรื่องของอดีตนั้น เขา ก็ต้อง หยุด ชกก็เสียกลาง

กัน เพราะว่าผมไม่มีผู้ชกนัก เป็นเด็กที่ค่อนข้างคนเดียว จึงค่อยมวยเพื่อช่วยเหลือความ เป็นอยู่ ด้วย ชกกับระเบียบของ

กำลังถูลูกสปัดนาวาร์โร

เล่าให้ข้าพเจ้าฟังว่า เขา โรงเรียนพลศึกษา จึงได้

เป็นเด็กมีภูมิ ถ้าเขา อยู่ เชียงใหม่ ได้รับการศึกษาที่โรงเรียนยุพราช วิท ยาลัย ถ้าเรัจชัยมีที่ ๖ แล้วได้มาเข้า โรงเรียนพลศึกษา

“คุณไม่คิด จะชกมวยไทยอีกหรือ” ข้าพเจ้าถาม “ผมไม่อยากจะชกมวยไทยอีก เพราะว่าผมเป็นที่รู้จักของ คนทั่ว ไป ก็ด้วยมวยสากล อีกอย่างหนึ่ง ถ้าผมจะชกมวยไทย ผมก็ (มีต่อหน้า ๘)

ไทยในไทรบุรี

เล่าโดย

นายปรีชา โกศลพันธุ์

เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๔๘๘ นาย
เอมเจติน พ่อค้าชาวมลายูในลอร์สตาร์ได้เขียน
เรื่อง "คนไทยในรัฐมลายู" ลงในสเตรท
ไทมส์ เล่าถึงคนไทยที่อยู่ในรัฐไทรบุรีว่าเป็นคน
ซึ่งมีนิสัยเป็นใจ และชอบการปล้นสดมภ์มาก
กว่าทำมาหาเลี้ยงชีพโดยสุจริต เพราะไม่ชอบ
ทำงานหนักและความยากลำบาก ความจริงคน
ไทยที่นั่นก็มีนิสัยทำกับคนมลายูเหมือนกัน จะ
จ้องที่ดินก็ได้ เข้าโรงเรียนก็ได้ จะถือศาสนา
และมีวัฒนธรรมศาสนาของตนก็ได้ แม้กระนั้นส่วน
ใหญ่ก็ยังจะไม่ยอมอยู่นั่นเอง

ยิ่งพอถึงตอนนั้น ก็เป็นผู้ศรัทธา ไม่เห็น
ยศครอง และให้ราชการ
การไทยปกครอง คนไทย
ก็ยังถือโอกาสปล้นสดมภ์
มากจน เพราะเจ้าหน้า
ที่เป็นพวกเดียวกัน มักจะ
ทำเป็นไม่ว่าไม่เห็นด้วย แต่
ถึงกระนั้นทุกคน
ไทยใน มลายู ก็ยังได้สิทธิ
ต่างๆ เท่ากับชาวมลายูนั่น
เอง ทั้งนี้เนื่องจากนิสัย
โอบอ้อมอารี ซึ่งเป็นคุณ
สมบัติประจำชาติ มลายู
และข้าราชการ ชาวมลายู

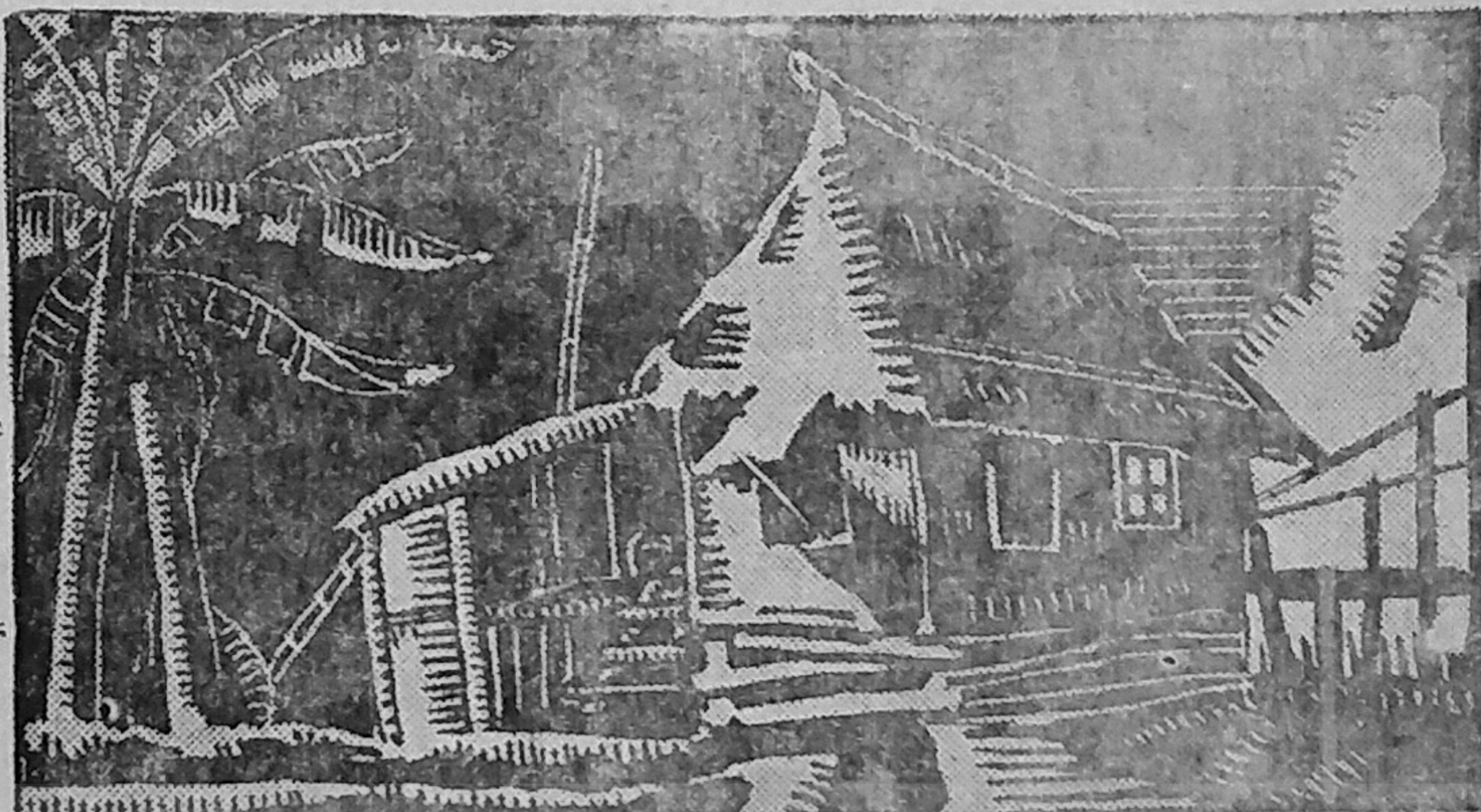
แต่ที่ว่า ข้าราชการ
มลายู หาได้เดินตามตัว
อย่างอันดีของคนไทยไม่

อันข้อความที่ขอย้อนมา
ความเสียหายมาสู่ชาวไทย
หมื่นนั้นเป็นอันมาก เพราะ
ว่าผู้ที่ไม่รู้จักความจริง
ย่อมจะเข้าใจผิดไปได้
อันข้อความนี้ที่เขียนเป็น
ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษา
อันรู้จักกันไปทั่วโลก ดัง
นั้นในวัน ศุกร์ที่ ๒๐ เดือน
เดียวกัน มีคนไทยในไทร
บุรีผู้หนึ่งใช้นามว่า นาย
ปรีชา ได้เขียนอธิบาย
ข้อเท็จจริงเรื่องคนไทยใน
รัฐไทรบุรีได้เป็นอย่างดี
เป็นผู้นับถือศาสนาอิสลาม
ขอให้นายเอมเจตินไม่ คน
พวกนี้ซึ่งอยู่ทั่วไปทั่วโลก
บ้านออกไป โรงเรียนก็
อยู่ไกล ที่จะมาศึกษาแล้ว
เรียนนั้นแสนยาก แต่เขา

ก็เป็นคนซึ่งขยัน รื่นเริง
และนับถือกฎหมาย อย่าง
พลเมืองดีทั้งหลาย ที่ว่า
คนพวกนี้เกิดกำเริบขึ้นใน
สมัยญี่ปุ่นยึดครองนั้น ไม่
เป็นความจริงเลย

นอกจากนั้น นายปรีชา
ได้เล่าต่อไปถึงความรู้สึก
ของคนไทยพวกหนึ่ง ซึ่ง
คิดช่วยประเทศให้พ้นจาก
เงื้อมมือญี่ปุ่น ได้รวม
รวมกันเป็น กองได้ดินแดน
โดยมี นายปรีชา เป็น หัว
หน้า และพวกนี้ไม่ได้เคย
แสดงตัวหรือเรียกร้องรางวัล
ในการทำงานเพื่อชาติ
ครั้งนั้นเลย

× × ×
เพื่อที่จะได้ทราบความ
จริงในเรื่องนี้ของชาวไทย
หมู่หนึ่ง ในไทรบุรีโดย
แจ่มแจ้ง เราจะต้องเอา
ข้อความซึ่ง นายปรีชา โก

ศลพันธุ์ ผู้เป็นหัวหน้า
กองได้ดินในไทรบุรี เขียน
ให้สยามนิกร มาเล่าสู่
กันฟัง ดังนี้

นายปรีชาเขียนข้อความ
เรื่องนั้นมาเพื่อจะ คำขอ
ความของนายเอมเจติน
ผู้เขียนเรื่อง "คนไทย
ในรัฐมลายู" นั้น

ข้าพเจ้าเกรงว่านาย
เอมเจติน พ่อค้ามลายู
ผู้เขียนเรื่อง "คนไทย
ในรัฐมลายู" นั้น
จะมีความรู้เรื่องคนไทย
ในมลายูน้อยไป และ
เป็นความรู้คลาดเคลื่อน
อย่างน่าละอายที่สุด

คนไทยในรัฐไทรบุรี
แบ่งได้เป็น ๓ เหล่า คือ
๑. คนไทยที่มิได้มา

ในไทรบุรีมาแต่เดิม พวก
นี้ส่วนมากเป็นเชลยของ
เหล่าทหาร และชาวไทย
ซึ่งไปจากรัฐมลายูมาหา
อยู่ในไทรบุรี ดังแต่ครั้ง
ไทยยังปกครองมลายู ประ
มาณ ๔๐ ปีมาแล้ว พวก
นี้มากกว่าพวกอื่น ก่อน
ญี่ปุ่นยึดครอง ได้มีการ
จัดระเบียบคนไทยครั้งหนึ่ง
แต่มีอุปสรรคบางอย่าง ทำ
ให้การจัดระเบียบต้องถูก
ยกเลิก ปรากฏว่าคนไทย

ไปจัดระเบียบ ประมาณ
๕ พันคน แต่จากการ
สำรวจคราวๆ เข้าใจว่า
มีประมาณ หมื่นห้า พัน
คนนับถือพุทธศาสนา และ
มี ประเพณี อย่าง ไทย ชื่อ
ก็เป็นไทยแท้เช่น อินทรม
จันทร์เป็นต้น

๒. คนไทยซึ่งพึ่งเข้า
ไปอยู่ในชั้นหลัง โดยเป็น
นักแสวงโชค ส่วนมาก
เพื่อยพยพไปอยู่ ชั่วขณะเดียว
มีเป็นส่วนใหญ่โดยมากอยู่
ตามแถบทะเลทรายแดง เช่น
ลอร์สตาร์และ บินัง เป็น
ต้น มีอาชีพทาง หมอ
หมอชาวมลายูและอื่นๆ
ซึ่งมิได้ทำให้เกียรติไทย
ดีขึ้น แต่มีบาง พวก ที่
ได้พยายาม ปลุก ปล่า ผดุง
เกียรติไทย

๓. อาชญากรไทย ซึ่งได้
หลบหนีเข้าอยู่ เช่นเดียวกับ
อาชญากรมลายูซึ่งเข้ามา
อยู่ในเมืองไทย พวก
เมื่อเกิดต้นตอเดิม ไม่ได้
ประกอบอาชญากรรมอีก
(มีต่อหน้า ๖)

แหวนวิเศษของคนแคระ

ภาคสอง เทพธิดานักกรบ

ประยูร ศรีวรราช

(ตอน ๒)

ทั้งสองเดินมาถึงป่าเขาไปตามทาง
กันดาร ในขณะนั้นบนสวรรค์เทพเจ้าไวดาน
ซึ่งทรงรอบรู้เหตุการณ์ต่างๆ ได้ ดึกถึงทรงดำเนิน
ไปพบบริวารเทพธิดานักกรบ ผู้เป็นที่โปรด
ปรานของพระองค์ สำนักของบริวารไวดานอยู่
บนภูเขา เธอทรงเป็นเทพธิดางาม แต่ง
องค์อย่างนักบวชออกสนาม โลหะและหอก
ใหญ่ของ ขອງความเกรงกลัวให้เกิดแก่ผู้พบ
เห็นไม่น้อย ขณะที่ไวดานเสด็จไปถึงนั้น
บริวารไวดานกำลังประทับยืนอยู่บนยอดเขา ไว
ดานทรงเข้าไปขอคำสั่งให้เธอไปช่วย ชิกมุน
ในกระบี่กำลังจะมาถึง

พอรับเทวโองการเสร็จ แห่งข้า วรขันธ์ พริศรา ก่า
ออกคิดเร เวชิตานักกรบ
สาวก็รีบ ขึ้น มาสงคราม
เหาะไปทันที เมื่อเหาะขึ้น
ไปสูง เธอหัน มาทูล เทพ
ไวดานว่า "ระวัง! มีใคร

ไวดานนั้นเป็นเทว เท่งการ
สงครามและการกำหนดเมื่อ
เธอได้ยินคำขอร้อง ความ
ยุติธรรมของขุน ดิงก็เข้า
เสด็จทรงพระพิโรธ เพราะ
ว่าทรงอดทนเช่นนั้น เป็น
การผิด กฎหมาย ของเธอ
อย่างยิ่ง เธอจึงรีบเสด็จ
ตามไวดานมาทันที พอมา
ถึงก็เริ่มบริภาษไวดานทันที
ที่ขอร้องให้ มีการฝ่าฝืนกฎ
ของบิดาของเธอในเรื่องนี้
และจะต้องลงโทษผู้ฝ่าฝืน
ให้จงได้

ไวดานพยายาม ยกเหตุ
ผลมาอธิบายว่าด้วยเหตุใด
พระองค์จึงได้เป็นบิดาของ
เวชิตางค์สองนี้ มันเป็น
วิเศษด้วยที่จะเอาทรัพย์สินของ
คนแคระคืน มาจาก ฟาฟ-
เนอร์ได้ แหวนทองคำจะได้
ไม่กลับไปยัง ใน มือของ
ชาวเบรอสซอก แม้ไวดาน
จะรักบุตรคนพี่พิภพ และ
อ่อนอ่อนจะช่วยเหลือเพียง
ใดก็ตาม พริศราหาญยอม
ฟังเสียงและ โอนอ่อนผ่อน

ตามไปด้วยไม่ มีหน้า
ข้างกับมึง มึงกับให้คิด
โดยยุติธรรมอีก— ชิกมุน
จะต้องถูกประหาร—ตาม
คำสั่ง จะต้องถูก ทำลาย!
ความผิดไวดานยังไม่ยอม
ให้ชิกมุนต้องพิพากษาด้วย
มือของขุน ดิงแล้ว เธอจะ
ไม่ยอม ส่งมอบเลยเป็น
อันขาด

เมื่อการกลับมาเป็นเสีย
ดังนี้ ไวดานก็จำต้องเรียก
บริวารไวดานกลับมา รับ คำ
สั่งใหม่ ออกคิดเรเห็นไว
ดานมี พระ อา การโหม่น
จึงทูลถามขึ้น ไวดาน
ตอบว่า "มันเป็นเรื่องน่า
อายเหลือเกิน" บริวารไวดาน
ตกใจ "บอกข้าเกิด
เหตุอันใดเล่าที่ทำให้บิดา
แห่งข้าต้อง เกิดร้อนเช่น
นี้"

ไวดาน ตรัสเล่าให้ฟัง
อย่างอ่อน ระวังว่า อัน
ตรายกำลัง จะ สืบต่อกัน
แล้ว ด้วยอำนาจของอา

เบรอสซอก แค้นในการ
ที่เสียแหวน ไวดานออก
ออกมาอย่างเศร้าใจ

"ความพิณาสของทวย
เทพอันใหญ่ยิ่ง— สิ่ง
เดียวที่ข้ากำลังคอย —
ความพิณาส — ความ
หมดสิ้น!"

"จะให้ข้าทำอย่างไร
เล่า" เธอถาม

"ต้อง ตามคำสั่งของ
พริศรา"

"เอ๊ะ— กับใคร แห่งข้า
รักชิกมุน ข้าขอป้องกันเขา"

ไวดานออกคำสั่งอย่าง
เด็ดขาดออกทรงหนึ่ง "ชิก
มุนจะต้องตาย"

บริวารไวดานบอกว่า เธอ
จะช่วยเหลือชิกมุนให้จง
ได้ ไวดานเห็นเธอคิดคำ
สั่งก็ยิ่งทรงพระพิโรธ จึง
สั่งให้บริวารไวดานไป
ล่าทัพอย่าง ไม่ปรานีว่า
"เจ้าออกศึกกับข้าหรือ? ชิก
มุนจะต้องตาย! เป็นหน้า
ที่ของเจ้าที่จะต้องทำให้
เขาตาย" แล้วพระองค์ก็

ทรงกลายร่างเป็นพายุหยา
ไปทันที ปลดปล่อยบริวาร
ไวดานผู้น้อยคนเดียว

เทพธิดานักกรบทรงทราบ
อยู่แต่ใจเดียว ไวดานยัง
มีพระ ประสงค์ ที่ จะ ช่วย
เหลือบุตรของพระองค์อยู่
แต่เธอจำต้องทำตามหน้าที่
ที่ขอร้องความอดกลั้นใจ ไม่
ช้าให้เหาะมาถึง สถานที่
คนทั้งต้องกำลังจู่โจม เข็ม
แหลมน้อยอยู่อย่างเร่งรีบ

ฝ่ายชิกมุนกับคนรักเมื่อ
เดินทาง มาหลายวัน แล้ว
ก็มาถึงยอดเขาสูง หน้าถ้ำ
แห่งหนึ่ง แม้กระนั้น
กระเป๋าย่างไร ก็ทำ
กล้าหยุพพิ ไม่ ค่อย
ค่อย แล้วว่า ชู ดิงก็
กำลังคิดตามมา ชิกมุน
ก็เลยจึงนึก เธอพยายาม
ฝืนกายเดินทางต่อไป แต่
ในที่สุด ชิกมุนก็ร้องเรียก
เธอไวดานด้วยความรัก ระคน
ดังถ้ำ "ชิกมุนดาหุค
พักก่อนเถิด ชิกมุนจะให้

ความปลอดภัยแก่เธอ" เขา
ส่งมอดเธอไว้ในวงแขน
หญิงสาวมองดูหน้าเขา แล้ว
บอกว่า "ไปเถิด! ระวัง
ไปให้พ้นจากคน โจรร้าย"
ความเหนื่อยอ่อนทำให้ชิก
มุนล้มตัวลง ในวงแขน
ของเขา เธออ่อนน้อม
ในอ้อมแขน อันอบอุ่นของ
คนรัก มีความสุข และ
หาย หวาดกลัว ไป
ขณะหนึ่ง แล้วก็กลับรู้สึก
ถึงภัยขึ้นมาได้ "ปลดปล่อย
ฉันเสียเถิด ข้าจะต้อง
ภัยพิบัติเป็นแน่แท้"

ชิกมุนพูดขึ้น กล่าว
อย่างมั่นใจว่า "ไม่
เป็นเช่นนั้น ข้าพเจ้าและพระ
องค์ของข้าจะรอดพ้น
ให้ปลอดภัย" แต่ชิกมุน
หาได้ยินไม่ เธอกลับได้
ไป ด้วย ความ เหนื่อยอ่อน
เสียแล้ว

ขณะที่ชิกมุนนั่งเฝ้าอยู่
ใกล้ๆ ว่างคนรัก เทพ
ธิดาบริวารไวดาน ปรากฏตัว
(มีต่อหน้า ๘)

กิตติ วิจารณ์

★ วิทูรตัดสินใจ ★

วิทูรไม่เคยบอกโลกมาเท่าไหน
เขาเพิ่งมารู้ตัวเองว่า ในชีวิตซึ่ง
เต็มไปด้วยภาระของเขานั้น ก็มีความ
ปรารถนาเพื่ออยู่เหมือนกัน

เหตุเพราะคดีเจ้าชาย ความจริงเรื่องที่ว่า เมื่อ
มาคน ซึ่ง ถึงเวลาเขาได้
หลายอันนั่นเอง อูไรจึง
จากเขาไปสัปดาห์ด้วยคความ
รู้สึกอันหมอง วิทูรนึก
ถึงเหตุการณ์เมื่อวานเขา
ได้พยายาม อย่างที่สุดที่จะ
รวบรวม รัดคักให้เสร็จไป
โดยเร็ว เพื่อจะได้ไปส่ง
อูไรที่สถานี แต่ปรากฏว่า
ขณะที่ เขากระโดดกระโดด
เข้าไปใน สถานี หัว ใต้โพ
นั้น รถไฟ ได้ ค้อนชน จน
ลุดตพาม ภัยพิบัติ คือ ไป
เสียแล้ว วิทูรได้พบคน
หนึ่งชายชื่อ อูไร ซึ่งยืน
ของกระดาก ขาดๆ ให้เขา
และบอกว่า "อูไรฝากใจ
ให้ครับ"

ความจริงเรื่องที่ว่า เมื่อ
อยู่หมองบดบัง วิทูรเป็น
เพียง เด็ก ชาย เด็กๆ ใน
ความ อ่อน หวาน ของ เขา
เท่านั้นเอง
มิดกลาง และมิดหัว
อูไรเขียนหนังสือ คิวหัวใจ
อย่างๆ อย่างที่ไม่เคยเขียนมา
ก่อนว่า "วิทูรคะ อูไรเห็น
ว่าถึงเวลาแล้วที่เราควรจะ
แยกทางเดิน ในสิ่งที่ อูไร
คอยเธออยู่ตลอดเวลาหลาย
วัน คอยอย่างที่ไม่คนรัก
คนไหนจะคอยได้ และเธอ
ก็อยู่คนเดียว นอกไปจาก
วิทูร อัน ไม่มีใครที่ไหน
อีกแล้ว แต่ทั้งๆ ที่อูไร
วิทูร "ไม่ได้พยายาม อ
ใจได้ ฉันมากไปกว่าเพิ่ม

หนังสือมาทั้งซอง หอย
ถึงเรื่องคดี คดี คดี โจ
อูไร พยายาม คนตาย
กฎหมายฝรั่งเสีย เขามัน
อะไรๆ ออ เธอ ร้อยแปด
ซึ่ง ไม่มี ความหมายอะไร
แม้แต่อย่างสำหรับฉัน เธอ
เพียงแต่อยากให้มีคนมา
ฟังความเงาและความ
สามารถของเธอเท่านั้นเอง
ฉันได้มาคิดหลายวันค
หลายวันแล้ว และ คิดได้
ว่าความ รักที่เธอมีต่อฉัน

เพราะ รู้จักว่าฉันมีค
เหมือนนั้น ฉันได้ หด
รอยไปเสียแล้ว แต่ใจ
หนังสือ วิทูร รู้ลึก โกรธและ
ซึ่งซึ่งอย่างบอกไม่ถูก เกิด
คิดว่า อะไร ชนมา ใน
อะไรไม่ว่าจะเป็นอย่างนั้น ผู้
หญิงจะไม่ขัดขืนทุกคน ใจ
จนกระทั่งอยู่ซึ่งเรานึก
ตลาดแล้ว หมดหัว—
หมดหัวที่จะให้มนุษย์เพ
นั้นมาฟังซึ่งมีเหตุผลดี
และซึ่งคนตลาดควรฟัง

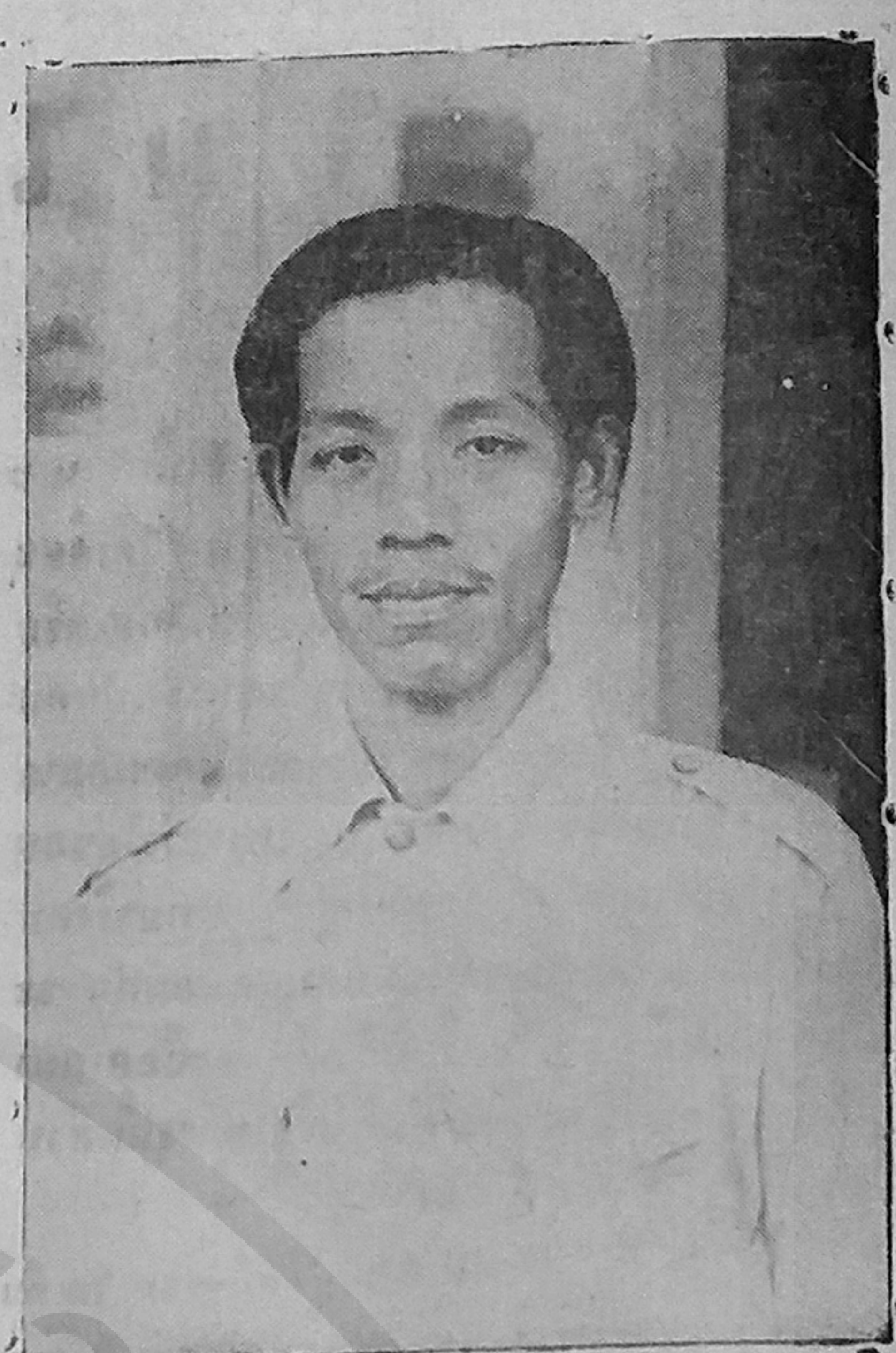
มากที่สุดใจโลก ซึ่ง
คือความอ่อนแอ ไม่อาจ
ร่างการหรือจิตใจที่ ข
จะยอมให้ความ รัก ชนมา
อยู่เหนือเหตุผล วิทูรทำ
ไม่ได้ เขายอมทำไม่ได้
อยู่นั่นเอง

ชายหนุ่มดังหนังสือ
หมายความว่า ด้วยลักษณะใจ
ผู้ร้ายจึงมาวาง ตรง หน้า
เปิด—ความขมขื่นที่ชั่วร้าย
พยายามอ่าน แต่จิตใจ
ของเขาหาอย่างกับ รอคอย
ในนั้นไม่—

—อูไร มันคงจะ
นั่งร้องไห้ อยู่ใน รถไฟคน
เดียว หยาดน้ำตาเล็กๆ
ไหลหยดลงมาจากดวงค
อันดำสนิท และ อ่อน โยน
เรื่อ ร่มอยู่เฉยๆ เขานึก
ขึ้นมาได้ ในขณะนั้นเองว่า

อูไร ยังเป็นเด็กมา เป็นไป
ความ รัก ของเธออ่อน
ไหวเกินไป และชีวิตของ
อูไร มีแต่ความ รัก และ
โศกเศร้าทางมากในไป
เขาเป็นผู้ รัก จิตอันดี และ
รักมาตั้งแต่ยังเป็นเด็กใน
โลก ซึ่งเต็มไปด้วย การค
สั ตว์ ใครก็ตาม และ
เต็มไปด้วยคดีที่ว่า "ใคร
แข็งแรงใคร "อยู่ ใครไม่
สู้ใคร" ค่าย" น อูไรผู้แบ
บาง และ ไม่รู้ จั โลกต้อง
การความคุ้มครองจากคน
ที่แข็งแรงกว่าเพียงไร

วิทูรตัดสินใจ ออก
ไปอย่างมุ่งมั่นใจ เพราะ
เจ้ากฎหมายมา ว่าที่ เขียว
บ้านอูไรคงจะร้อง ให้
อีกด้วย ด้วย ความ ว่า เหว
เขารู้สึกเสียใจไปทั้ง
ตัว วิทูรเคยได้ยินเสียง
ร้องไห้อย่างหมดหัว เช่น
นั้นบ่อยๆ เขามั่น ทุกคราว ที่
เขาตัดสินใจ ใคร คน หนึ่ง
ไปอยู่ในตรง เขาจะต้อง
ได้ยินเสียงร้องไห้จากเม
จากลูก ของ ผู้ถูก พยายาม

บุรุษผู้กล้าหาญแห่งท่าพระจันทร์
นายบุญให้ มีกุลธรรม กรรมกรรถสาม
ล้อ ผู้ฝ่าอันตรายลงไปช่วยชีวิตเด็กจีน และ
คนชราชาวจีน เมื่อคราวไปค้า ที่ท่า พระจันทร์
ตามเรื่องที่เรเล่า ในสยามนิกรฉบับวันจันทร์ที่
แล้ว
เขา ไม่ได้คิดมากของ เงิน กองทอง
ปราศจากวิชาความรู้ โชคดี ไม่ได้อ่านหนังสือ
เขาก็ถึงริ แต่คนจะมีความรู้ในทางค้า และ
ควรแก่ ร อยของ เข ใจไว้ใน ะเข่งผู้กล้า
หาญ อันการเป็นแบบ อย่างดี ตาม

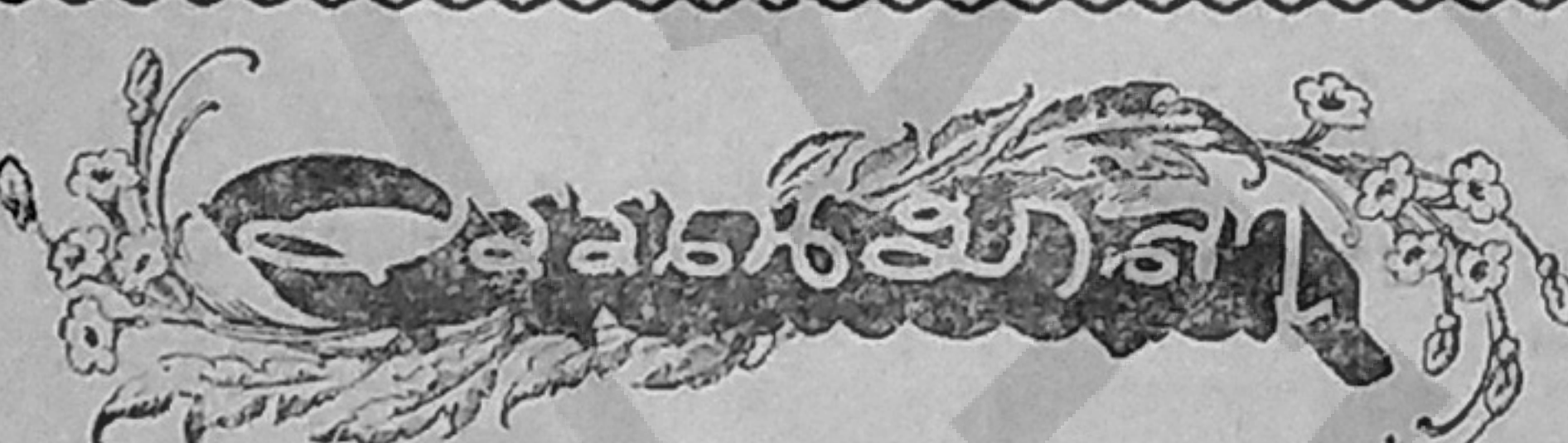
นั้น เขาใช้ความรักไม่ เข
รักตัวเองของเขา เขารัก
งานของเขา และรักที่จะ
ให้ใครคนหนึ่งมาช่วย ซึ่ง
ในความฉลาดสามารถของ
เขาต่างหาก เธออาจจะ
เห็นว่า นั่นคือความรัก
ได้ แต่ในส่วนของฉัน ฉัน
เห็นว่ามันเป็นความเห็นแ
คัก และเห็นตัวเองอย่าง
ร้ายกาจทีเดียว ฉันเป็นผู้
หญิง และยอมจะต้องการ
ความรัก ความทะนุถนอม
และความเป็น ห่วง เป็น โย
จากผู้ที่ จะ มา เป็น ผู้ คม
ครองฉันในเวลาต่อไป ไม่
ใช้จะมาเป็นหนึ่งซึ่งเรื่อง
กฎหมายกฎหมาย ของ เธอ
ซึ่งไม่เกี่ยวข้องอะไรกับฉันสัก
นิด

ผู้พิพากษาหนุ่มที่ เข
ปากกา และ กระดาษ เขียน
จดหมายเขาเขียน ข้อมความ
ซึ่งใจจะเขียนจดหมาย ไป
อธิบาย และอ่อน อ่อน ขอ
โทษ อูไรเป็นอันเลิกกันไป
ไม่มีประโยชน์ดอก มัน
จะเป็นช่องทาง ให้ใครโง
ที่เขาอยู่อย่างง่ายดาย เมื่อ
อูไรคิดของเธอย่าง
นั้นแล้ว เราแยกทาง
กันไป เขาก็เดินตาม
ทางของเขา เขาก็เดิน
ตามทางของเธอ แต่วิทูร
พูดดังๆ แก่ตัวเองว่า "อย่า
จดจำฉันในเวลาที่ต่อไป ไม่
ใช้จะมาเป็นหนึ่งซึ่งเรื่อง
กฎหมายกฎหมาย ของ เธอ
ซึ่งไม่เกี่ยวข้องอะไรกับฉันสัก
นิด"

วิทูรคิดว่า ไม่ถูก เลยว่า
เขาจะเสียใจหรือว่าโกรธ
ที่ ถูกแล้วเขารู้สึกใจความ
ไรอันหนึ่ง ซึ่งวิทูรเกิดขึ้น

เพราะ ก่อน นั้นฉันเห็นเธอ
ดูอย่างจริงจัง ร้องขอ
ความกรุณา อยู่บ่อย เมื่อ
เรารู้จักกันใหม่ๆ วิทูร
รู้สึกเหมือนใครมากระ
เอาดวงใจของเขาไป เขา
ได้รับการยอมรับมา
ให้ทำงานที่ศักดิ์สิทธิ์ของ
มนุษย์ นักเคลื่อนไหวใน
ครอบครัวระหว่าง พ่อ ม
ลูก คำพูดเพียงประโยค
สอง ประโยค ของ เขา ได้
พรางคนมาเสียหลายค
หลายไม่ใช่ว่าเขาจะ อยาก
ทำ มันผิดธรรมชาติของ
คนอย่างเขาโดยแท้ ใช้ว่า
เขาจะไม่รู้เมื่อไรว่า เม
หลังของอาชญากรรมบาง
ราย นั้น มีความ น่า สงสาร
และน่า สงตใจ อยู่ไม่น้อย
แต่เขาเป็นผู้ พยายามความ
ยุติธรรม และความสงบ
สุขของประชาชนส่วนใหญ่
ต้องมาก่อนสิ่งใด เขาเป็น
ผู้มีหน้าที่รักษาความศักดิ์
สิทธิ์ของกฎหมาย เมื่อใน
กฎหมายบังคับอย่างต้องทำ
อย่างนั้นๆ จะให้เขาทำ
อย่างไร—

วิทูรถอนใจยาว หยิบ
หนังสือมาเปิดดูใหม่—
—คำว่า อูไร ร้อง
เขา ไม่เคยทำ ความผิด
ไร แม้แต่ทำเสียเอง จะมี
จดหมาย ฉบับ สุดท้าย
ซึ่งทำให้เขา ร้อง อย่าง
ที่ไม่เคย โ รธ มา่อนเคย
ชายหนุ่มหยิบ จดหมายชั้น
มาอ่านอีกครั้งหนึ่ง อ่าน
ซ้ำๆ ทว่า "วิทูรหาได้
ไว้" และเอาใจใส่ ค
ฉันจริงๆไม่ เธอต้อง
การให้ฉันเป็นหนึ่งซึ่ง
ซึ่งมาฟัง ของพ่อ—เธอเพียง
แต่อยากให้มีคน มาฟัง
ความเงาและความ ส
มาารถของเธอเท่านั้นเอง—
เธอเพียง แต่อยากให้มีคนมา
ฟังทั้งเรื่อง ความ เงา
และสามารถของเธอเท่านั้น
เอง วิทูร นึก ถึง เสีย
ปลานในใจ บางที—บาง
ที่อูไรอาจจะพูดถูกได้—
ชายหนุ่มผู้ถูกดูหมิ่นอย่าง
รวดเร็ว แล้วกลับนั่งต
ไปใหม่ ตั้งสติความ
จำรายวันออกมา เขียนลง
ไปว่า
"พรุ่งนี้ เวลา ๑๘ น.
ฉันจะไปตามอูไร"

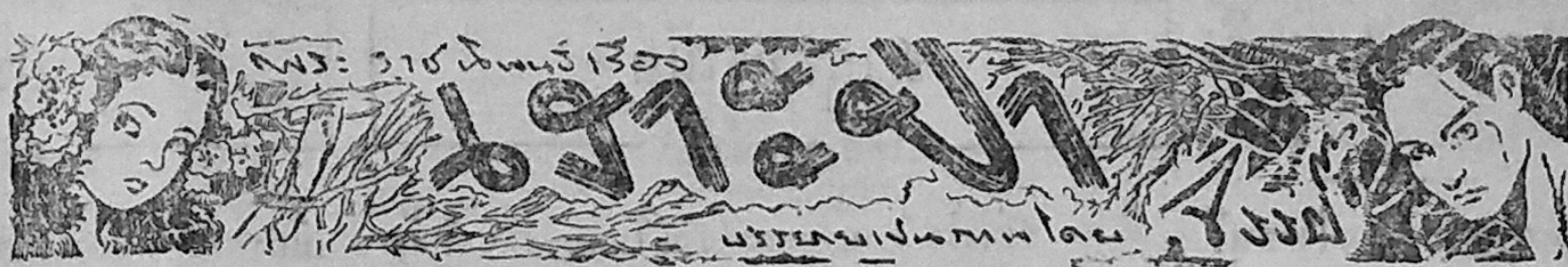

หวนรำลึกกับหวนรำลึก
ระชอถือครีตลือ รัฐสาวญ เล่า รา
หวนรำลึกกับหวนรำลึก แ บบขาว
หวนรำลึกกับหวนรำลึก เละ เบอ
หวนรำลึกกับหวนรำลึก ร่มรวบ
การพนันอย่างหนึ่ง ใน พุทธพจน
ห้ามหากษมียกฉวย ฤกษ
หมิ่นเช่นช้างมด ไกรมุง ปะหารเฮ
เบกบาปตามคอตง ต่างโจน
ชวนชนชนเบี่ยทุม กลางร วมรา
ทุมบุรี แรเงไค เรอด้วย
ทุมจนบ่นบ่เบอ เบอนจรีด
จรัสรัฐม้วยลวน เหล่าชนา
นายผี

សាក្សី
1/1/90 ព្រះពុទ្ធ

របប ឧបត្ថម្ភ

ในยุคนั้น ไม้จระเข้หายไปในแห่ง
หนตำบลใด มักจะได้ฟังแต่ว่ากษัตริย์ภายหลัง
ความครองแค้นโศกเศร้ามาก ข้าราชการเมืองไซ
อำนาจทำลายกัน ข้าราชการรายใหญ่ ๆ เกิด
ชนบอยครั้ง ข้าราชการกักตุนสินค้า ข้าราชการ
ค้าขายเดือดเนื้อประชาชนอย่างหนัก ข้าราชการ
ทุจริต ข้าราชการผิดศีลธรรม ชนบอยนิยม
ประเพณีเทศาน เปนต้น มีคดีคนยิงนัก ฟัง
ประหนึ่งว่า กษัตริย์อันดีของประชาชนได้สูญ
สิ้นไป จากแผ่นดินทองของไทยเสียแล้ว อนิจจา
มันช่างน่าอนาถอะไรเช่นนั้น เมืองพระพุทธศาสนา
(มีต่อหน้า ๖)

北京城市圈

อาณาจักรแห่งความกรุณาปราณี

[illegible]

เจ้าใจจะเป็นเจ้าหญิงองค์ใดองค์หนึ่ง เมื่อ
วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ มกราคม ก็กราชใหม่ บวรราช ฝ่ายนาง
ซื่อ-นางตัว ก็ออกจากโรงเรียนราชินีบนและ
บวรราชทนต์ บวรราชทนต์ก็มาอยู่กับลูกอ่อนซึ่ง
ได้จากตัวพระทัยไปว่า อยู่ในฐานะที่ยากจน
มาก ลูกของท่อน้ำดังหลบอยู่ในซอกแขนอย่าง
เห็นคเห็นนัย ผอมโซ เจ้าใจว่ากำลังเป็นโรคอะไร
สักอย่างหนึ่ง เจ้าหญิงยัยองค์เข้าไปใกล้ ทรง
ไต่ถามอย่างเอาพระทัยได้ ในที่สุดทรงประทานชน
มบัตรจำนวนหนึ่งให้แก่หญิงแม่ลูกอ่อน ซึ่งนำส่งสาร
คนนั้นไป บวรราชถึงเทเวศร์เห็นเธอถึง แล้ว
ได้จัดยัยองค์หายเข้าไปในวังนั้น หลาย คน บวร
ราชมองตามอย่างสงวนใจ

ข้าพเจ้าหวดระดกถึง พระราชบัณฑิต ของพระ
มังกูเกดราชทศวงศ์ :-

“อันความกรุณาปราณี จะมีใครบังค้ำก็หาไม่
 หลั่งมาเองคงฝนอันชื่นใจ จากปากฟ้าสุราลัยสู่แดนดิน”

ในยุคนั้นนั้น ไม่จำเป็นเหมือนไปแต่
หน้าตาใด มักรู้ได้ทั้งตัวที่กรรมภายหลัง
ความครบเต็มโตรมตงมาก ขาดนักการเมืองไร
อำนาจทำลายกัน ขาดโจรกรรมรายใหญ่ ๆ เกิด
จนบ่อยครั้ง ขาดพ่อค้ากักตุนสินค้า ขนราคาล้ม
ค่าขาดเดือเนื้อประชาชนอย่างหนัก ขาดข้าราชการ
ทุจริต ขาดประพฤติกตกรรม จนกรรมนิยม
ประเพณีเหล่านี้ เป็นต้น มีแต่คนขี้เกียจ ฟุ้ง
ประหลาด ว่า กตกรรมอันดี ของ ประชาชนได้ สูญ
สิ้นไป จากแผ่นดินทองของไทยเสียแล้ว อนิจจา
มันช่างน่าอนาถอะไรเช่นนั้น เมืองพระพุทธศาสนา

(มื่อหน้า ๖)

ลากลกรณีย์
(ต่อจากหน้า ๒) -

ปริทัศน์
(ต่อจากหน้า)

ใช้ ยี่ห้อ
ฟ้าสงอื่น
ของ
นายแพทย์ เลียงผู่ยี่
แหวนนครกวางตุ้ง

สร้างให้ผมเป็นลอนสวย ช่วยให้ผมเป็นเงางาม
มีจำหน่ายตามร้านเครื่องสำอางค์ทั่วไป

ลากลกรณิ

(ต่อจากหน้า ๖)

ผู้แทนพรรคต่างๆ ของพม่า ยังคงดงกันเอง ไม่ได้
นายอชอหัวหน้าพรรคมิยอชิตขณะนั้นถูกพวกแอนดิสต์
ขัดขวางไม่ให้เข้าเมือง ส่วนนายทากิน
บาเซมหัวหน้าพรรคโคบา มาถูกกล่าวหาว่าเข้าข้าง
ฝ่ายจักรพรรดินิยมของอังกฤษ ตามชาวพม่ากล่าว
ว่า การประชุมดังกล่าวจะต้องกินเวลา และต้องทำ
กันเป็นการลับ แต่อย่างไรก็ตาม การประชุมก็
จะเสร็จลงลงภายในสิ้นเดือน

อุปสรรคในเรื่องการปกครองตนเองของพม่า
ในขณะนี้ นอกจากความแตกแยกในระหว่างพรรคการเมือง
แล้ว ทพจะถือเป็นสำคัญได้ก็คือ เรื่องการ
ปราบคอมมิวนิสต์ซึ่งชอบก่อการจลาจล กับปราบ
“กองโจร” ทางภาคกลาง ซึ่งมีรายงานข่าวว่าจริง
เป็นคอมมิวนิสต์ก่อการกบฏ ขณะนี้ยังคงมีการ “ปล้น
สดมภ์” อย่างกว้างขวางทั่วไปทางภาคกลางของ
พม่า และคอมมิวนิสต์ อีกพวกหนึ่งใช้นามว่า “คณะ
รณรงค์” ก็กำลังก่อการจลาจลไปแม้กระทั่งใน
เมืองหลวง แต่ในเวลานี้ นายอชอของพม่าได้แถลงไว้
ก่อนที่หนังสือพิมพ์ในอังกฤษว่า เรื่องยุ่งยาก
ระหว่างพรรคพม่า เป็นเรื่องภายในระหว่างพม่า ด้วย
กัน ชาวพม่าย่อมจะสามารถทำความเข้าใจกันได้โดยง่าย

อีกเรื่องหนึ่ง ซึ่งเป็นเรื่องใหญ่ ในการเจรจา
กับรัฐบาลอังกฤษครั้งนี้ และคงจะต้องเป็นเรื่องใหญ่
ในคราวต่อไป คือ เรื่องการปกครองชนพื้นเมือง
ชายแดน เพราะนอกจากในพม่าจะมีชาวจีนอยู่ ประ
มาณ ๕๐๐,๐๐๐ คน และชาวอินเดียก็มีประมาณ
หนึ่งล้านคนแล้ว ทางชายแดนพม่าตอนใต้ติดต่อกับ
ประเทศไทย ก็มีคนไทยพื้นเมืองของเรากว่าล้านคน
ชาวกระเหรี่ยงหรือชาวไท่ ๆ กัน และชาวมอญอีก
ประมาณ ๖๐๐,๐๐๐ คน ทั้งนี้ในพม่ามีชาวอินเดีย
ชาติทางชายแดนประเทศอินเดียและจีน ปัญหาชน
ชาติต่าง ๆ ที่มาร่วมอยู่กันในพื้นที่พม่าเองที่จะ
เป็นปัญหาสำคัญต่อไปว่า ชาติเหล่านั้นจะรวม
อยู่กับพม่าภายใต้รัฐธรรมนูญเดียวกัน หรือจะ
แยกออกเป็นรัฐต่างหาก และปกครองกันตามแบบ
สภาพอย่างที่จะมีชนในมลายู

อย่างไรก็ตาม ถึงขณะนี้ในพม่าการ
เรียกร้องขอเอกราชของ ชาติใหญ่ ๆ ซึ่งรวมอยู่ใน
อาณาจักรพม่าตามที่ได้อ้างมาแต่เดิม แต่เป็นที่เข้าใจ
กันว่าการเจรจาจะต้องพูดถึงฐานะของชาติเหล่านั้น
ด้วยและอังกฤษก็คงช่วยเหลือชาติเหล่านั้นเต็มที่เพราะ
ชาติเหล่านั้นได้มีส่วนช่วยเหลืออังกฤษในการทำสงคราม
มาบ้าง เป็นอันมาก และอุปสรรคทาง
ชาติเหล่านั้นบางชาติแต่ก่อนมา เคยได้รับสิทธิปกครอง
ตนเองตามสมควรและรับผิดชอบโดยตรงต่อข้าหลวง
อังกฤษประจำพม่า

มีข่าวว่า กลุ่มสหายของรอยเตอร์ว่า รัฐ
บาลอังกฤษ และผู้แทนของพม่า มีความเห็นแตก
ต่างกันมากในเรื่องนี้ และนอกจากนี้ เรายัง
จะเห็นว่ามีการจัดตั้งรัฐบาลชั่วคราวขึ้น ซึ่งจะมีอำนาจ
เต็มที่ ก็จำเป็นจะต้องชำระสะสางปัญหาการเงิน
และการทหาร ซึ่งไม่ใช่เป็น ปัญหาที่จะคลงกัน
ได้รวดเร็ว ส่วนเรื่องปัญหาชาติต่างๆ ชายแดน
นั้น ไม่ปรากฏว่ามีผู้แทนของ พม่า โดยเฉพาะ
นายอชอของพม่าสนใจมากนัก นายอชอของพม่าเคย
ได้ชี้แจงว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องภายในของพม่าและ
ย่อมจะมีทางเจรจากันเองในเมื่อพม่าได้
เป็นอิสระและปลุกตัวออกมาจาก สหราชอาณาจักร
อังกฤษได้แล้ว

ไทยในไทรบุรี

(ต่อจากหน้า ๖)

ความเสมอไป ความจริง
คนมลายูที่จากกันก็มีคนไป
และคนไทยที่ร่ายเพราะ
อาชีพสุจริตก็มีมาก ทั้ง ๆ
ที่คนไทยมีอุปสรรค
ในการครองชีพ บางอย่าง
เป็นต้นว่า การจองที่ดิน
ถูกตามกฎหมาย คน
ไทยได้รับสิทธิเกือบเท่า
คนมลายู แต่ในทางปฏิบัติ
แล้ว คนไทยบางครั้งก็
ถูกกีดกันต่าง ๆ เช่นคน
ไทยไปบุกเบิกถางป่าทำผล
ประโยชน์แล้ว ก็ไปขอ
กรรมสิทธิ์ แต่เรื่องราวที่
ยื่นขอกลับ ถูกทอดทิ้ง จน
อ่อนใจ และผลสุดท้ายก็ปรา
กฏว่าชาวมาลายูได้สิทธิใน
ที่ดินนั้นไป คนไทยต้อง
เว้นหนีไปหาที่ดินอื่น ๆ
ใหม่

การปกครอง

เอ.เจ. ดิน ได้กล่าว
ไว้ในหัวข้อแห่งการปกครอง
ว่า เมื่อญี่ปุ่น พม่า ยึด
ไทรบุรีไปไทย ชาวไทย
จะกลายเป็นคนหัวสูง
และเป็นที่หวาดหวั่นแก่ชาว
เมือง เพราะด้วยโอกาส
ถือสิทธิพิเศษ กระทำ
การต่าง ๆ ตามใจชอบใน
ทางโจรกรรม และอาชญา
กรรมอื่น ๆ เช่น เรือใน
เป็นความจริงเลย และใน
ด้านของการจับกุมคนแล้ว
ตำรวจมลายู จับคนไทย
ออกไคร่ม ๆ ไป ไม่ปรา
กฏว่าฝ่ายเราได้รับเห็นเป็น
ใจกับพวกเลย เช่นเมื่อครั้ง
ไทยเข้าครองไทรบุรีใหม่ ๆ
คนไทย หมู่หนึ่งไปถางป่า
ก็ถูกตำรวจจับไป โดย
อ้างกฎหมายอังกฤษ แต่
ความจริงเมื่อญี่ปุ่น ยึด
ครองญี่ปุ่นได้ออกประกาศ
ให้ถางป่าทำประโยชน์
ได้แล้ว คนไทยพวกนั้น
ก็ถูกตามคำประกาศของญี่ปุ่น
แต่กลับถูกตำรวจจับ
โดยอ้างกฎหมายอังกฤษมา
ห้าม นอกจากนั้นคนไทย
ยังเคยถูกตำรวจมลายูจับ
หาว่ารับของโจร ทั้ง ๆ ที่
ของกลางก็ไม่มี ต้องถูก
ขังอยู่หลายวัน จนนาย
ประจำต้องไปช่วย จึงได้รับ
การปล่อยพ้นข้อหามาได้

นอกจากนี้แล้ว ยัง
ว่าคนไทยจะไป ทำความ
ร้ายชนทมิฬโดย เพียงแต่
อยู่เฉย ๆ ถูกเขาต่าง ๆ ก็
ไม่ยกเว้น เมื่อครั้งญี่ปุ่น
ปกครองนั้น นายตำรวจ
ชั้นผู้ใหญ่ ชาวมาลายู
หนึ่งคนไปยิงปืนในวัด
ไทยบ้านปะยาตะเรณ คิม
แล้วเรียกพระภิกษุเจ้า
อาวาสออกมาให้คนมลายู
ยิงไปก่อน นายตำรวจ
นั้นได้เอาปืนไปยิง ชาว
ไทยในบ้าน ปะยาตะเรณ
ถึงแก่เสียชีวิตโดยที่คนของ
ชาวไทยพวกนั้นอยู่ในบ้าน
ถึก ไม่เคยพบความ
ผิดคนของเช่นนั้น จึง
หลบหนีไป ซุกซ่อน อยู่ใน
เขตป่าลึก ไม่มามหาคน
เป็นเวลานาน ๆ จน
อพยพกลับมาแล้ว ก็ต้อง
หวาดวิตกหลบหนี อยู่ทุก
ครั้งเมื่อคนมลายูไปถาง
แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่า
ว่าชาวมาลายูจะไม่ยุติธรรม
ต่อคนไทย ในมลายู เสมอ
ที่เขามองชาวมาลายู มีเช่น
นายอำเภอชึก ซึ่งดำรงตำแหน่ง
อยู่ ขณะญี่ปุ่น แพ้
สงคราม ท่านผู้นั้นเป็นนัก
ปกครองที่มดีคุณธรรม สูง
ให้ความปรารถนา และยุติ

ประกาศ

หลวงยุค เดวิดสัน
ประกาศเพื่อทราบกัน ว่า
นางจรรยา ยุคเดวิดสัน
หน้าที่เคยคบค้า การใด ๆ
ของหลวงยุค เดวิดสัน
หรือของ บริษัท ยุคเดวิดสัน
การต่าง ๆ จากัด และไม่อยู่
ในความอุปการะของหลวง
ยุคเดวิดสัน.

๒๐ มี.ค. ๒๔๙๐

ท่านที่ประสงค์จะติดต่อ
ส่งสินค้า 1 องค์ สหะสิทธิ์
หรือสมัคร ภาชนะใน
๑๐๐๐ ฟัน ๒๔๙๐ โยฮัน
มะนิ ๑, ๕๐๐ ในตู้ ด้วยเครื่อง
บิง “สกล” ส. ๑
หรือ “นคร” โปรดติดต่อ
ถาม ๑ ละเรียด ต.

บริษัทไทย อเมริกัน
พาณิชย์ จำกัด
ชั้นสอง ถนนนคร ๑. พ. อ. ก.
โทร ๒๔๙๔-๒๕๐๕ ก.
คืนที่ ๑๑.๖๐๐ ๒ วัน

รวมแก่นท่อน้ำ และเป็น
ผู้รู้จักคิด ใจคนดี หง
นายมาไทรบุรี ซึ่งได้เขียน
บทความตอบ เอ.เจ. ดิน ที่
ก็ตอบว่า เป็น ผ.ท.ง. ได้
ซึ่ง ความยุติธรรม คือ เรา
และควรแก่การขอบคุณยิ่ง
เหมือนกัน

กองใต้ดินไทยไทรบุรี

ก่อนสิ้นสงครามนี้ ไทร
บุรีหน่วยต่อต้านญี่ปุ่น คง
๓ หน่วยคือ

๑. หน่วยอังกฤษ พัน
ตรี เอ. ยาสเตอร์เป็นหัว
หน้า ชาวมาลายูเป็นพล
พรรค ท่านผู้นี้ได้เตรียม
ในไทรบุรี เมื่อกลางเดือน
เมษายน ๒๔๘๘ ได้ติดต่อ
กับหน่วยไทยตลอดมา
(บ.ค.หน้า ๕)

ม.ค.บ้านเรือนชาย
ที่เห็นทั้งข้าง และ มีบ้าน
เรือนอยู่ ในถนน หรือ พม
บางปะปิ ระนอง ช.ล. อ.อา
ภาศน์ แบ่งขายเป็นแปลง ๆ
ราคาถูก ทั้งเงินสดและเงิน
ผ่อน คิดต่อที่หลวงธรรมพัศ
การ ส. ๑๕๖/๐ ถนนเจริญ
(ม.ค.หน้า ๕) พระนคร

พาณิชย์วิทยาลัย
ในความอุปการะของ
555
เปิดรับ นักศึกษา แต่
บัณฑิต ๓ คน ดิม
หลักสูตร ๓ ปี ค่าสมัคร
๒๐ บาท ค่าเล่าเรียน ๓
เดือน ๑๕ บาท เงิน
เรียน แต่ ๑๕ ถึง ๑๕๐
ทุกวัน เงินอุดหนุน

ประกาศ
BRITISH FILM

ภาพยนตร์ชุด เดวิดสัน
ประกาศเพื่อทราบกัน ว่า
นางจรรยา ยุคเดวิดสัน
หน้าที่เคยคบค้า การใด ๆ
ของหลวงยุค เดวิดสัน
หรือของ บริษัท ยุคเดวิดสัน
การต่าง ๆ จากัด และไม่อยู่
ในความอุปการะของหลวง
ยุคเดวิดสัน.

กระดุมเลือก
กำหนด
แบบที่ ๑
พร้อมกัน
แบบที่ ๒
แบบที่ ๓
แบบที่ ๔
แบบที่ ๕
แบบที่ ๖
แบบที่ ๗
แบบที่ ๘
แบบที่ ๙
แบบที่ ๑๐
แบบที่ ๑๑
แบบที่ ๑๒
แบบที่ ๑๓
แบบที่ ๑๔
แบบที่ ๑๕
แบบที่ ๑๖
แบบที่ ๑๗
แบบที่ ๑๘
แบบที่ ๑๙
แบบที่ ๒๐
แบบที่ ๒๑
แบบที่ ๒๒
แบบที่ ๒๓
แบบที่ ๒๔
แบบที่ ๒๕
แบบที่ ๒๖
แบบที่ ๒๗
แบบที่ ๒๘
แบบที่ ๒๙
แบบที่ ๓๐
แบบที่ ๓๑
แบบที่ ๓๒
แบบที่ ๓๓
แบบที่ ๓๔
แบบที่ ๓๕
แบบที่ ๓๖
แบบที่ ๓๗
แบบที่ ๓๘
แบบที่ ๓๙
แบบที่ ๔๐
แบบที่ ๔๑
แบบที่ ๔๒
แบบที่ ๔๓
แบบที่ ๔๔
แบบที่ ๔๕
แบบที่ ๔๖
แบบที่ ๔๗
แบบที่ ๔๘
แบบที่ ๔๙
แบบที่ ๕๐
แบบที่ ๕๑
แบบที่ ๕๒
แบบที่ ๕๓
แบบที่ ๕๔
แบบที่ ๕๕
แบบที่ ๕๖
แบบที่ ๕๗
แบบที่ ๕๘
แบบที่ ๕๙
แบบที่ ๖๐
แบบที่ ๖๑
แบบที่ ๖๒
แบบที่ ๖๓
แบบที่ ๖๔
แบบที่ ๖๕
แบบที่ ๖๖
แบบที่ ๖๗
แบบที่ ๖๘
แบบที่ ๖๙
แบบที่ ๗๐
แบบที่ ๗๑
แบบที่ ๗๒
แบบที่ ๗๓
แบบที่ ๗๔
แบบที่ ๗๕
แบบที่ ๗๖
แบบที่ ๗๗
แบบที่ ๗๘
แบบที่ ๗๙
แบบที่ ๘๐
แบบที่ ๘๑
แบบที่ ๘๒
แบบที่ ๘๓
แบบที่ ๘๔
แบบที่ ๘๕
แบบที่ ๘๖
แบบที่ ๘๗
แบบที่ ๘๘
แบบที่ ๘๙
แบบที่ ๙๐
แบบที่ ๙๑
แบบที่ ๙๒
แบบที่ ๙๓
แบบที่ ๙๔
แบบที่ ๙๕
แบบที่ ๙๖
แบบที่ ๙๗
แบบที่ ๙๘
แบบที่ ๙๙
แบบที่ ๑๐๐
แบบที่ ๑๐๑
แบบที่ ๑๐๒
แบบที่ ๑๐๓
แบบที่ ๑๐๔
แบบที่ ๑๐๕
แบบที่ ๑๐๖
แบบที่ ๑๐๗
แบบที่ ๑๐๘
แบบที่ ๑๐๙
แบบที่ ๑๑๐
แบบที่ ๑๑๑
แบบที่ ๑๑๒
แบบที่ ๑๑๓
แบบที่ ๑๑๔
แบบที่ ๑๑๕
แบบที่ ๑๑๖
แบบที่ ๑๑๗
แบบที่ ๑๑๘
แบบที่ ๑๑๙
แบบที่ ๑๒๐
แบบที่ ๑๒๑
แบบที่ ๑๒๒
แบบที่ ๑๒๓
แบบที่ ๑๒๔
แบบที่ ๑๒๕
แบบที่ ๑๒๖
แบบที่ ๑๒๗
แบบที่ ๑๒๘
แบบที่ ๑๒๙
แบบที่ ๑๓๐
แบบที่ ๑๓๑
แบบที่ ๑๓๒
แบบที่ ๑๓๓
แบบที่ ๑๓๔
แบบที่ ๑๓๕
แบบที่ ๑๓๖
แบบที่ ๑๓๗
แบบที่ ๑๓๘
แบบที่ ๑๓๙
แบบที่ ๑๔๐
แบบที่ ๑๔๑
แบบที่ ๑๔๒
แบบที่ ๑๔๓
แบบที่ ๑๔๔
แบบที่ ๑๔๕
แบบที่ ๑๔๖
แบบที่ ๑๔๗
แบบที่ ๑๔๘
แบบที่ ๑๔๙
แบบที่ ๑๕๐
แบบที่ ๑๕๑
แบบที่ ๑๕๒
แบบที่ ๑๕๓
แบบที่ ๑๕๔
แบบที่ ๑๕๕
แบบที่ ๑๕๖
แบบที่ ๑๕๗
แบบที่ ๑๕๘
แบบที่ ๑๕๙
แบบที่ ๑๖๐
แบบที่ ๑๖๑
แบบที่ ๑๖๒
แบบที่ ๑๖๓
แบบที่ ๑๖๔
แบบที่ ๑๖๕
แบบที่ ๑๖๖
แบบที่ ๑๖๗
แบบที่ ๑๖๘
แบบที่ ๑๖๙
แบบที่ ๑๗๐
แบบที่ ๑๗๑
แบบที่ ๑๗๒
แบบที่ ๑๗๓
แบบที่ ๑๗๔
แบบที่ ๑๗๕
แบบที่ ๑๗๖
แบบที่ ๑๗๗
แบบที่ ๑๗๘
แบบที่ ๑๗๙
แบบที่ ๑๘๐
แบบที่ ๑๘๑
แบบที่ ๑๘๒
แบบที่ ๑๘๓
แบบที่ ๑๘๔
แบบที่ ๑๘๕
แบบที่ ๑๘๖
แบบที่ ๑๘๗
แบบที่ ๑๘๘
แบบที่ ๑๘๙
แบบที่ ๑๙๐
แบบที่ ๑๙๑
แบบที่ ๑๙๒
แบบที่ ๑๙๓
แบบที่ ๑๙๔
แบบที่ ๑๙๕
แบบที่ ๑๙๖
แบบที่ ๑๙๗
แบบที่ ๑๙๘
แบบที่ ๑๙๙
แบบที่ ๒๐๐
แบบที่ ๒๐๑
แบบที่ ๒๐๒
แบบที่ ๒๐๓
แบบที่ ๒๐๔
แบบที่ ๒๐๕
แบบที่ ๒๐๖
แบบที่ ๒๐๗
แบบที่ ๒๐๘
แบบที่ ๒๐๙
แบบที่ ๒๑๐
แบบที่ ๒๑๑
แบบที่ ๒๑๒
แบบที่ ๒๑๓
แบบที่ ๒๑๔
แบบที่ ๒๑๕
แบบที่ ๒๑๖
แบบที่ ๒๑๗
แบบที่ ๒๑๘
แบบที่ ๒๑๙
แบบที่ ๒๒๐
แบบที่ ๒๒๑
แบบที่ ๒๒๒
แบบที่ ๒๒๓
แบบที่ ๒๒๔
แบบที่ ๒๒๕
แบบที่ ๒๒๖
แบบที่ ๒๒๗
แบบที่ ๒๒๘
แบบที่ ๒๒๙
แบบที่ ๒๓๐
แบบที่ ๒๓๑
แบบที่ ๒๓๒
แบบที่ ๒๓๓
แบบที่ ๒๓๔
แบบที่ ๒๓๕
แบบที่ ๒๓๖
แบบที่ ๒๓๗
แบบที่ ๒๓๘
แบบที่ ๒๓๙
แบบที่ ๒๔๐
แบบที่ ๒๔๑
แบบที่ ๒๔๒
แบบที่ ๒๔๓
แบบที่ ๒๔๔
แบบที่ ๒๔๕
แบบที่ ๒๔๖
แบบที่ ๒๔๗
แบบที่ ๒๔๘
แบบที่ ๒๔๙
แบบที่ ๒๕๐
แบบที่ ๒๕๑
แบบที่ ๒๕๒
แบบที่ ๒๕๓
แบบที่ ๒๕๔
แบบที่ ๒๕๕
แบบที่ ๒๕๖
แบบที่ ๒๕๗
แบบที่ ๒๕๘
แบบที่ ๒๕๙
แบบที่ ๒๖๐
แบบที่ ๒๖๑
แบบที่ ๒๖๒
แบบที่ ๒๖๓
แบบที่ ๒๖๔
แบบที่ ๒๖๕
แบบที่ ๒๖๖
แบบที่ ๒๖๗
แบบที่ ๒๖๘
แบบที่ ๒๖๙
แบบที่ ๒๗๐
แบบที่ ๒๗๑
แบบที่ ๒๗๒
แบบที่ ๒๗๓
แบบที่ ๒๗๔
แบบที่ ๒๗๕
แบบที่ ๒๗๖
แบบที่ ๒๗๗
แบบที่ ๒๗๘
แบบที่ ๒๗๙
แบบที่ ๒๘๐
แบบที่ ๒๘๑
แบบที่ ๒๘๒
แบบที่ ๒๘๓
แบบที่ ๒๘๔
แบบที่ ๒๘๕
แบบที่ ๒๘๖
แบบที่ ๒๘๗
แบบที่ ๒๘๘
แบบที่ ๒๘๙
แบบที่ ๒๙๐
แบบที่ ๒๙๑
แบบที่ ๒๙๒
แบบที่ ๒๙๓
แบบที่ ๒๙๔
แบบที่ ๒๙๕
แบบที่ ๒๙๖
แบบที่ ๒๙๗
แบบที่ ๒๙๘
แบบที่ ๒๙๙
แบบที่ ๓๐๐
แบบที่ ๓๐๑
แบบที่ ๓๐๒
แบบที่ ๓๐๓
แบบที่ ๓๐๔
แบบที่ ๓๐๕
แบบที่ ๓๐๖
แบบที่ ๓๐๗
แบบที่ ๓๐๘
แบบที่ ๓๐๙
แบบที่ ๓๑๐
แบบที่ ๓๑๑
แบบที่ ๓๑๒
แบบที่ ๓๑๓
แบบที่ ๓๑๔
แบบที่ ๓๑๕
แบบที่ ๓๑๖
แบบที่ ๓๑๗
แบบที่ ๓๑๘
แบบที่ ๓๑๙
แบบที่ ๓๒๐
แบบที่ ๓๒๑
แบบที่ ๓๒๒
แบบที่ ๓๒๓
แบบที่ ๓๒๔
แบบที่ ๓๒๕
แบบที่ ๓๒๖
แบบที่ ๓๒๗
แบบที่ ๓๒๘
แบบที่ ๓๒๙
แบบที่ ๓๓๐
แบบที่ ๓๓๑
แบบที่ ๓๓๒
แบบที่ ๓๓๓
แบบที่ ๓๓๔
แบบที่ ๓๓๕
แบบที่ ๓๓๖
แบบที่ ๓๓๗
แบบที่ ๓๓๘
แบบที่ ๓๓๙
แบบที่ ๓๔๐
แบบที่ ๓๔๑
แบบที่ ๓๔๒
แบบที่ ๓๔๓
แบบที่ ๓๔๔
แบบที่ ๓๔๕
แบบที่ ๓๔๖
แบบที่ ๓๔๗
แบบที่ ๓๔๘
แบบที่ ๓๔๙
แบบที่ ๓๕๐
แบบที่ ๓๕๑
แบบที่ ๓๕๒
แบบที่ ๓๕๓
แบบที่ ๓๕๔
แบบที่ ๓๕๕
แบบที่ ๓๕๖
แบบที่ ๓๕๗
แบบที่ ๓๕๘
แบบที่ ๓๕๙
แบบที่ ๓๖๐
แบบที่ ๓๖๑
แบบที่ ๓๖๒
แบบที่ ๓๖๓
แบบที่ ๓๖๔
แบบที่ ๓๖๕
แบบที่ ๓๖๖
แบบที่ ๓๖๗
แบบที่ ๓๖๘
แบบที่ ๓๖๙
แบบที่ ๓๗๐
แบบที่ ๓๗๑
แบบที่ ๓๗๒
แบบที่ ๓๗๓
แบบที่ ๓๗๔
แบบที่ ๓๗๕
แบบที่ ๓๗๖
แบบที่ ๓๗๗
แบบที่ ๓๗๘
แบบที่ ๓๗๙
แบบที่ ๓๘๐
แบบที่ ๓๘๑
แบบที่ ๓๘๒
แบบที่ ๓๘๓
แบบที่ ๓๘๔
แบบที่ ๓๘๕
แบบที่ ๓๘๖
แบบที่ ๓๘๗
แบบที่ ๓๘๘
แบบที่ ๓๘๙
แบบที่ ๓๙๐
แบบที่ ๓๙๑
แบบที่ ๓๙๒
แบบที่ ๓๙๓
แบบที่ ๓๙๔
แบบที่ ๓๙๕
แบบที่ ๓๙๖
แบบที่ ๓๙๗
แบบที่ ๓๙๘
แบบที่ ๓๙๙
แบบที่ ๔๐๐
แบบที่ ๔๐๑
แบบที่ ๔๐๒
แบบที่ ๔๐๓
แบบที่ ๔๐๔
แบบที่ ๔๐๕
แบบที่ ๔๐๖
แบบที่ ๔๐๗
แบบที่ ๔๐๘
แบบที่ ๔๐๙
แบบที่ ๔๑๐
แบบที่ ๔๑๑
แบบที่ ๔๑๒
แบบที่ ๔๑๓
แบบที่ ๔๑๔
แบบที่ ๔๑๕
แบบที่ ๔๑๖
แบบที่ ๔๑๗
แบบที่ ๔๑๘
แบบที่ ๔๑๙
แบบที่ ๔๒๐
แบบที่ ๔๒๑
แบบที่ ๔๒๒
แบบที่ ๔๒๓
แบบที่ ๔๒๔
แบบที่ ๔๒๕
แบบที่ ๔๒๖
แบบที่ ๔๒๗
แบบที่ ๔๒๘
แบบที่ ๔๒๙
แบบที่ ๔๓๐
แบบที่ ๔๓๑
แบบที่ ๔๓๒
แบบที่ ๔๓๓
แบบที่ ๔๓๔
แบบที่ ๔๓๕
แบบที่ ๔๓๖
แบบที่ ๔๓๗
แบบที่ ๔๓๘
แบบที่ ๔๓๙
แบบที่ ๔๔๐
แบบที่ ๔๔๑
แบบที่ ๔๔๒
แบบที่ ๔๔๓
แบบที่ ๔๔๔
แบบที่ ๔๔๕
แบบที่ ๔๔๖
แบบที่ ๔๔๗
แบบที่ ๔๔๘
แบบที่ ๔๔๙
แบบที่ ๔๕๐
แบบที่ ๔๕๑
แบบที่ ๔๕๒
แบบที่ ๔๕๓
แบบที่ ๔๕๔
แบบที่ ๔๕๕
แบบที่ ๔๕๖
แบบที่ ๔๕๗
แบบที่ ๔๕๘
แบบที่ ๔๕๙
แบบที่ ๔๖๐
แบบที่ ๔๖๑
แบบที่ ๔๖๒
แบบที่ ๔๖๓
แบบที่ ๔๖๔
แบบที่ ๔๖๕
แบบที่ ๔๖๖
แบบที่ ๔๖๗
แบบที่ ๔๖๘
แบบที่ ๔๖๙
แบบที่ ๔๗๐
แบบที่ ๔๗๑
แบบที่ ๔๗๒
แบบที่ ๔๗๓
แบบที่ ๔๗๔
แบบที่ ๔๗๕
แบบที่ ๔๗๖
แบบที่ ๔๗๗
แบบที่ ๔๗๘
แบบที่ ๔๗๙
แบบที่ ๔๘๐
แบบที่ ๔๘๑
แบบที่ ๔๘๒
แบบที่ ๔๘๓
แบบที่ ๔๘๔
แบบที่ ๔๘๕
แบบที่ ๔๘๖
แบบที่ ๔๘๗
แบบที่ ๔๘๘
แบบที่ ๔๘๙
แบบที่ ๔๙๐
แบบที่ ๔๙๑
แบบที่ ๔๙๒
แบบที่ ๔๙๓
แบบที่ ๔๙๔
แบบที่ ๔๙๕
แบบที่ ๔๙๖
แบบที่ ๔๙๗
แบบที่ ๔๙๘
แบบที่ ๔๙๙
แบบที่ ๕๐๐
แบบที่ ๕๐๑
แบบที่ ๕๐๒
แบบที่ ๕๐๓
แบบที่ ๕๐๔
แบบที่ ๕๐๕
แบบที่ ๕๐๖
แบบที่ ๕๐๗
แบบที่ ๕๐๘
แบบที่ ๕๐๙
แบบที่ ๕๑๐
แบบที่ ๕๑๑
แบบที่ ๕๑๒
แบบที่ ๕๑๓
แบบที่ ๕๑๔
แบบที่ ๕๑๕
แบบที่ ๕๑๖
แบบที่ ๕๑๗
แบบที่ ๕๑๘
แบบที่ ๕๑๙
แบบที่ ๕๒๐
แบบที่ ๕๒๑
แบบที่ ๕๒๒
แบบที่ ๕๒๓
แบบที่ ๕๒๔
แบบที่ ๕๒๕
แบบที่ ๕๒๖
แบบที่ ๕๒๗
แบบที่ ๕๒๘
แบบที่ ๕๒๙
แบบที่ ๕๓๐
แบบที่ ๕๓๑
แบบที่ ๕๓๒
แบบที่ ๕๓๓
แบบที่ ๕๓๔
แบบที่ ๕๓๕
แบบที่ ๕๓๖
แบบที่ ๕๓๗
แบบที่ ๕๓๘
แบบที่ ๕๓๙
แบบที่ ๕๔๐
แบบที่ ๕๔๑
แบบที่ ๕๔๒
แบบที่ ๕๔๓
แบบที่ ๕๔๔
แบบที่ ๕๔๕
แบบที่ ๕๔๖
แบบที่ ๕๔๗
แบบที่ ๕๔๘
แบบที่ ๕๔๙
แบบที่ ๕๕๐
แบบที่ ๕๕๑
แบบที่ ๕๕๒
แบบที่ ๕๕๓
แบบที่ ๕๕๔
แบบที่ ๕๕๕
แบบที่ ๕๕๖
แบบที่ ๕๕๗
แบบที่ ๕๕๘
แบบที่ ๕๕๙
แบบที่ ๕๖๐
แบบที่ ๕๖๑
แบบที่ ๕๖๒
แบบที่ ๕๖๓
แบบที่ ๕๖๔
แบบที่ ๕๖๕
แบบที่ ๕๖๖
แบบที่ ๕๖๗
แบบที่ ๕๖๘
แบบที่ ๕๖๙
แบบที่ ๕๗๐
แบบที่ ๕๗๑
แบบที่ ๕๗๒
แบบที่ ๕๗๓
แบบที่ ๕๗๔
แบบที่ ๕๗๕
แบบที่ ๕๗๖
แบบที่ ๕๗๗
แบบที่ ๕๗๘
แบบที่ ๕๗๙
แบบที่ ๕๘๐
แบบที่ ๕๘๑
แบบที่ ๕๘๒
แบบที่ ๕๘๓
แบบที่ ๕๘๔
แบบที่ ๕๘๕
แบบที่ ๕๘๖
แบบที่ ๕๘๗
แบบที่ ๕๘๘
แบบที่ ๕๘๙
แบบที่ ๕๙๐
แบบที่ ๕๙๑
แบบที่ ๕๙๒
แบบที่ ๕๙๓
แบบที่ ๕๙๔
แบบที่ ๕๙๕
แบบที่ ๕๙๖
แบบที่ ๕๙๗
แบบที่ ๕๙๘
แบบที่ ๕๙๙
แบบที่ ๖๐๐
แบบที่ ๖๐๑
แบบที่ ๖๐๒
แบบที่ ๖๐๓
แบบที่ ๖๐๔
แบบที่ ๖๐๕
แบบที่ ๖๐๖
แบบที่ ๖๐๗
แบบที่ ๖๐๘
แบบที่ ๖๐๙
แบบที่ ๖๑๐
แบบที่ ๖๑๑
แบบที่ ๖๑๒
แบบที่ ๖๑๓
แบบที่ ๖๑๔
แบบที่ ๖๑๕
แบบที่ ๖๑๖
แบบที่ ๖๑๗
แบบที่ ๖๑๘
แบบที่ ๖๑๙
แบบที่ ๖๒๐
แบบที่ ๖๒๑
แบบที่ ๖๒๒
แบบที่ ๖๒๓
แบบที่ ๖๒๔
แบบที่ ๖๒๕
แบบที่ ๖๒๖
แบบที่ ๖๒๗
แบบที่ ๖๒๘
แบบที่ ๖๒๙
แบบที่ ๖๓๐
แบบที่ ๖๓๑
แบบที่ ๖๓๒
แบบที่ ๖๓๓
แบบที่ ๖๓๔
แบบที่ ๖๓๕
แบบที่ ๖๓๖
แบบที่ ๖๓๗
แบบที่ ๖๓๘
แบบที่ ๖๓๙
แบบที่ ๖๔๐
แบบที่ ๖๔๑
แบบที่ ๖๔๒
แบบที่ ๖๔๓
แบบที่ ๖๔๔
แบบที่ ๖๔๕
แบบที่ ๖๔๖
แบบที่ ๖๔๗
แบบที่ ๖๔๘
แบบที่ ๖๔๙
แบบที่ ๖๕๐
แบบที่ ๖๕๑
แบบที่ ๖๕๒
แบบที่ ๖๕๓
แบบที่ ๖๕๔
แบบที่ ๖๕๕
แบบที่ ๖๕๖
แบบที่ ๖๕๗
แบบที่ ๖๕๘
แบบที่ ๖๕๙
แบบที่ ๖๖๐
แบบที่ ๖๖๑
แบบที่ ๖๖๒
แบบที่ ๖๖๓
แบบที่ ๖๖๔
แบบที่ ๖๖๕
แบบที่ ๖๖๖
แบบที่ ๖๖๗
แบบที่ ๖๖๘
แบบที่ ๖๖๙
แบบที่ ๖๗๐
แบบที่ ๖๗๑
แบบที่ ๖๗๒
แบบที่ ๖๗๓
แบบที่ ๖๗๔
แบบที่ ๖๗๕
แบบที่ ๖๗๖
แบบที่ ๖๗๗
แบบที่ ๖๗๘
แบบที่ ๖๗๙
แบบที่ ๖๘๐
แบบที่ ๖๘๑
แบบที่ ๖๘๒
แบบที่ ๖๘๓
แบบที่ ๖๘๔
แบบที่ ๖๘๕
แบบที่ ๖๘๖
แบบที่ ๖๘๗
แบบที่ ๖๘๘
แบบที่ ๖๘๙
แบบที่ ๖๙๐
แบบที่ ๖๙๑
แบบที่ ๖๙๒
แบบที่ ๖๙๓
แบบที่ ๖๙๔
แบบที่ ๖๙๕
แบบที่ ๖๙๖
แบบที่ ๖๙๗
แบบที่ ๖๙๘
แบบที่ ๖๙๙
แบบที่ ๗๐๐
แบบที่ ๗๐๑
แบบที่ ๗๐๒
แบบที่ ๗๐๓
แบบที่ ๗๐๔
แบบที่ ๗๐๕
แบบที่ ๗๐๖
แบบที่ ๗๐๗
แบบที่ ๗๐๘
แบบที่ ๗๐๙
แบบที่ ๗๑๐
แบบที่ ๗๑๑
แบบที่ ๗๑๒
แบบที่ ๗๑๓
แบบที่ ๗๑๔
แบบที่ ๗๑๕
แบบที่ ๗๑๖
แบบที่ ๗๑๗
แบบที่ ๗๑๘
แบบที่ ๗๑๙
แบบที่ ๗๒๐
แบบที่ ๗๒๑
แบบที่ ๗๒๒
แบบที่ ๗๒๓
แบบที่ ๗๒๔
แบบที่ ๗๒๕
แบบที่ ๗๒๖
แบบที่ ๗๒๗
แบบที่ ๗๒๘
แบบที่ ๗๒๙
แบบที่ ๗๓๐
แบบที่ ๗๓๑
แบบที่ ๗๓๒
แบบที่ ๗๓๓
แบบที่ ๗๓๔
แบบที่ ๗๓๕
แบบที่ ๗๓๖
แบบที่ ๗๓๗
แบบที่ ๗๓๘
แบบที่ ๗๓๙
แบบที่ ๗๔๐
แบบที่ ๗๔๑
แบบที่ ๗๔๒
แบบที่ ๗๔๓
แบบที่ ๗๔๔
แบบที่ ๗๔๕
แบบที่ ๗๔๖
แบบที่ ๗๔๗
แบบที่ ๗๔๘
แบบที่ ๗๔๙
แบบที่ ๗๕๐
แบบที่ ๗๕๑
แบบที่ ๗๕๒
แบบที่ ๗๕๓
แบบที่ ๗๕๔
แบบที่ ๗๕๕
แบบที่ ๗๕๖
แบบที่ ๗๕๗
แบบที่ ๗๕๘
แบบที่ ๗๕๙
แบบที่ ๗๖๐
แบบที่ ๗๖๑
แบบที่ ๗๖๒
แบบที่ ๗๖๓
แบบที่ ๗๖๔
แบบที่ ๗๖๕
แบบที่ ๗๖๖
แบบที่ ๗๖๗
แบบที่ ๗๖๘
แบบที่ ๗๖๙
แบบที่ ๗๗๐
แบบที่ ๗๗๑
แบบที่ ๗๗๒
แบบที่ ๗๗๓
แบบที่ ๗๗๔
แบบที่ ๗๗๕
แบบที่ ๗๗๖
แบบที่ ๗๗๗
แบบที่ ๗๗๘
แบบที่ ๗๗๙
แบบที่ ๗๘๐
แบบที่ ๗๘๑
แบบที่ ๗๘๒
แบบที่ ๗๘๓
แบบที่ ๗๘๔
แบบที่ ๗๘๕
แบบที่ ๗๘๖
แบบที่ ๗๘๗
แบบที่ ๗๘๘
แบบที่ ๗๘๙
แบบที่ ๗๙๐
แบบที่ ๗๙๑
แบบที่ ๗๙๒
แบบที่ ๗๙๓
แบบที่ ๗๙๔
แบบที่ ๗๙๕
แบบที่ ๗๙๖
แบบที่ ๗๙๗
แบบที่ ๗๙๘
แบบที่ ๗๙๙
แบบที่ ๘๐๐
แบบที่ ๘๐๑
แบบที่ ๘๐๒
แบบที่ ๘๐๓
แบบที่ ๘๐๔
แบบที่ ๘๐๕
แบบที่ ๘๐๖
แบบที่ ๘๐๗
แบบที่ ๘๐๘
แบบที่ ๘๐๙
แบบที่ ๘๑๐
แบบที่ ๘๑๑
แบบที่ ๘๑๒
แบบที่ ๘๑๓
แบบที่ ๘๑๔
แบบที่ ๘๑๕
แบบที่ ๘๑๖
แบบที่ ๘๑๗
แบบที่ ๘๑๘
แบบที่ ๘๑๙
แบบที่ ๘๒๐
แบบที่ ๘๒๑
แบบที่ ๘๒๒
แบบที่ ๘๒๓
แบบที่ ๘๒๔
แบบที่ ๘๒๕
แบบที่ ๘๒๖
แบบที่ ๘๒๗
แบบที่ ๘๒๘
แบบที่ ๘๒๙
แบบที่ ๘๓๐
แบบที่ ๘๓๑
แบบที่ ๘๓๒
แบบที่ ๘๓๓
แบบที่ ๘๓๔
แบบที่ ๘๓๕
แบบที่ ๘๓๖
แบบที่ ๘๓๗
แบบที่ ๘๓๘
แบบที่ ๘๓๙
แบบที่ ๘๔๐
แบบที่ ๘๔๑
แบบที่ ๘๔๒
แบบที่ ๘๔๓
แบบที่ ๘๔๔
แบบที่ ๘๔๕
แบบที่ ๘๔๖
แบบที่ ๘๔๗
แบบที่ ๘๔๘
แบบที่

ชีวิตนอกสังเวียน

(ต่อจากหน้า ๒)

คนไทยในไทรบุรี

(ต่อจากหน้า ๑)

แหวนวิเศษ

(ต่อจากหน้า ๓)

พระไล่หมวก

(ต่อจากหน้า ๑)

คงไปเปรียบกับนักมวย

เมื่อคราวชกกับนาวาร์

“เราชกกันคราวนั้น

อย่งไม่เต็มใจเลยครับ

เพราะชกกันและเกือบจะ

เป็นชนะเสียแล้ว แต่

เขาให้ชกกันต่ออีก

ไม่ทางที่จะได้ชกกันอีก

เพราะเขายอมเสียค่าจ้าง

ชกมวยกับผมแล้ว

เมื่อพูดถึงชกมวยครั้ง

สุดท้ายนี้ครับ

ชกมวยกับนาวาร์

ครั้งนั้น

สนามในทางนี้ให้ชกกัน

เมื่อคราวชกกับนาวาร์

“คุณชอบและหรือ

เรื่องเพลงหรือเปล่า”

“คุณชอบและหรือ

เรื่องเพลงหรือเปล่า”

“คุณชอบและหรือ

เรื่องเพลงหรือเปล่า”

“คุณชอบและหรือ

เรื่องเพลงหรือเปล่า”

“คุณชอบและหรือ

เรื่องเพลงหรือเปล่า”

“คุณชอบและหรือ

เรื่องเพลงหรือเปล่า”

๒. หน่วยจีน

การนำของอาตมา

“คุณชอบและหรือ

เรื่องเพลงหรือเปล่า”

“คุณชอบและหรือ

เรื่องเพลงหรือเปล่า”

“คุณชอบและหรือ

เรื่องเพลงหรือเปล่า”

“คุณชอบและหรือ

เรื่องเพลงหรือเปล่า”

“คุณชอบและหรือ

เรื่องเพลงหรือเปล่า”

“คุณชอบและหรือ

เรื่องเพลงหรือเปล่า”

๓. หน่วยไทย

การนำของอาตมา

“คุณชอบและหรือ

เรื่องเพลงหรือเปล่า”

“คุณชอบและหรือ

เรื่องเพลงหรือเปล่า”

“คุณชอบและหรือ

เรื่องเพลงหรือเปล่า”

“คุณชอบและหรือ

เรื่องเพลงหรือเปล่า”

“คุณชอบและหรือ

เรื่องเพลงหรือเปล่า”

“คุณชอบและหรือ

เรื่องเพลงหรือเปล่า”

๔. หน่วยฝรั่ง

การนำของอาตมา

“คุณชอบและหรือ

เรื่องเพลงหรือเปล่า”

“คุณชอบและหรือ

เรื่องเพลงหรือเปล่า”

“คุณชอบและหรือ

เรื่องเพลงหรือเปล่า”

“คุณชอบและหรือ

เรื่องเพลงหรือเปล่า”

“คุณชอบและหรือ

เรื่องเพลงหรือเปล่า”

“คุณชอบและหรือ

เรื่องเพลงหรือเปล่า”

๕. หน่วยจีน

การนำของอาตมา

“คุณชอบและหรือ

เรื่องเพลงหรือเปล่า”

“คุณชอบและหรือ

เรื่องเพลงหรือเปล่า”

“คุณชอบและหรือ

เรื่องเพลงหรือเปล่า”

“คุณชอบและหรือ

เรื่องเพลงหรือเปล่า”

“คุณชอบและหรือ

เรื่องเพลงหรือเปล่า”

“คุณชอบและหรือ

เรื่องเพลงหรือเปล่า”

๖. หน่วยฝรั่ง

การนำของอาตมา

“คุณชอบและหรือ

เรื่องเพลงหรือเปล่า”

“คุณชอบและหรือ

เรื่องเพลงหรือเปล่า”

“คุณชอบและหรือ

เรื่องเพลงหรือเปล่า”

“คุณชอบและหรือ

เรื่องเพลงหรือเปล่า”

“คุณชอบและหรือ

เรื่องเพลงหรือเปล่า”

“คุณชอบและหรือ

เรื่องเพลงหรือเปล่า”

